

Službeni list

C 288

Europske unije

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 62.

26. kolovoza 2019.

Sadržaj

IV Obavijesti

OBAVIJEŠTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2019/C 288/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

V Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2019/C 288/02	predmet C-524/16: Rješenje Suda (osmo vijeće) od 2. svibnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte dei Conti — Italija) — Istituto Nazionale della Previdenza Sociale protiv Francesca Faggiana (Zahtjev za prethodnu odluku — Obustava postupka)	2
---------------	--	---

HR

2019/C 288/03	spojeni predmeti C-406/17 do C-408/17 i C-417/17: Rješenje Suda (deseto vijeće) od 14. svibnja 2019. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italija) — Acea Energia SpA (C-406/17), Green Network SpA (C-407/17), Enel Energia SpA (C-408/17) protiv Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica, il Gas e il Sistema Idrico, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (C-406/17, C-407/18 i C-408/17), Hera Comm Srl (C-417/17) protiv Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica, il Gas e il Sistema Idrico (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Direktiva 2005/29/EZ — Nepoštena poslovna praksa poslovog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu — Direktiva 2009/72/EZ — Unutarnje tržište električne energije — Direktiva 2009/73/EZ — Unutarnje tržište prirodnog plina — Direktiva 2011/83/EU — Agresivna poslovna praksa — Sklapanje ugovora o isporuci električne energije i prirodnog plina koje potrošači nisu zatražili — Sklapanje ugovora o isporuci na daljinu ili izvan poslovnih prostorija povredom prava potrošača — Tijelo nadležno za sankcioniranje takvih praksi).....	3
2019/C 288/04	predmet C-8/18: Rješenje Suda (deveto vijeće) od 16. svibnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Vilniaus apygardos teismas — Litva) — TE, UD, YB, ZC protiv Luminor Bank AB (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 53. stavak 2. i članak 99. Poslovnika Suda — Sloboda pružanja usluga — Tržišta finansijskih instrumenata — Pojedinac koji je od banke stekao izvedeni finansijski instrument — Kvalifikacija navedenog pojedinca u smislu prava Unije).....	4
2019/C 288/05	predmet C-367/18: Rješenje Suda (drugo vijeće) od 12. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Supremo — Španjolska) — María Teresa Aragón Carrasco i dr. protiv Administración del Estado (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 53. stavak 2. i članak 99. Poslovnika Suda — Socijalna politika — Direktiva 1999/70/EZ — Okvirni sporazum o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP — Članak 4. — Načelo nediskriminacije — Usپoredivost situacija — Opravданje — Članak 5. — Novčana naknada u slučaju otkaza ugovora o radu na neodređeno vrijeme zbog objektivnog razloga — Nepostojanje novčane naknade u slučaju prestanka dužnosti radnika koji čine pomoćno osoblje)	5
2019/C 288/06	predmet C-425/18: Rješenje Suda (deveto vijeće) od 4. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte — Italija) — Consorzio Nazionale Servizi Società Cooperativa (CNS) protiv Gruppo Torinese Trasporti Gtt SpA (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Javna nabava u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga — Direktiva 2004/18/EZ — Članak 45. stavak 2. prvi podstavak točka (d) — Razlozi za isključenje — Težak profesionalni propust — Povreda pravila u području tržišnog natjecanja)	6
2019/C 288/07	predmet C-525/18 P: Rješenje Suda (četvrto vijeće) od 21. svibnja 2019. — Marion Le Pen protiv Europskog parlamenta, Vijeća Europske unije (Žalba — Europski parlament — Pravilnik o isplati troškova i naknada zastupnicima Europskog parlamenta — Naknada za parlamentarnu pomoć — Povrat neosnovano isplaćenih iznosa)	7
2019/C 288/08	predmet C-665/18: Rješenje Suda (deveto vijeće) od 4. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Mađarska) — Pólus Vegas Kft. protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 53. stavak 2. i članak 99. Poslovnika Suda — Slobodno pružanje usluga — Ograničenja — Igre na sreću — Nacionalni porezi na automate za igre na sreću u igračnicama — Nacionalno zakonodavstvo kojim se upeterostručuje iznos poreza i uvodi dodatni porez)	7
2019/C 288/09	spojeni predmeti C-789/18 i C-790/18: Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 15. svibnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italija) — AQ i dr. (C-789/18) i ZQ (C-790/18) protiv Corte dei Conti, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Inps-Gestione (C-789/18) (Zahtjev za prethodnu odluku — Javna služba — Zbrajanje primitaka od obavljanja djelatnosti kao zaposlene ili samozaposlene osobe u službi jednog ili više državnih tijela — Nacionalni propis kojim se predviđa maksimalni iznos za takav zbroj — Potpuno unutarnja situacija — Članak 53. stavak 2. i članak 94. Poslovnika Suda — Očita nedopuštenost)	8

2019/C 288/10	predmet C-827/18: Rješenje Suda (šesto vijeće) od 15. svibnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Amtsgericht Kamenz — Njemačka) — MC protiv ND-a (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 53. stavak 2. i članak 99. Poslovnika Suda — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Sudska nadležnost, priznavanje i izvršenje sudske odluke u građanskim i trgovackim stvarima — Luganska konvencija II — Članak 22. točka 1. — Sporovi čiji su predmet stvarna prava na nekretninama ili najam i zakup nekretnina — Vraćanje plodova stečenih iznajmljivanjem imovine prije prijenosa vlasništva)	9
2019/C 288/11	predmet C-9/19: Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 8. svibnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunalul Bucureşti — Rumunjska) — SC Mitliv Exim SRL protiv Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 53. stavak 2. i članak 94. Poslovnika Suda — Nepostojanje dostačnih pojašnjenja o činjeničnom i pravnom kontekstu glavnog postupka kao i razloga koji opravdavaju potrebu odgovora na prethodno pitanje — Očita nedopuštenost)	9
2019/C 288/12	predmet C-26/19: Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 30. travnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Commissione tributaria provinciale di Modena — Italija) — Azienda USL di Modena protiv Comune di Sassuolo (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 53. stavak 2. Poslovnika Suda — Državne potpore — Nacionalna zdravstvena služba — Izuzeće od poreza na nekretnine — Iznajmljivanje nekretnine trgovackom društvu u javno-privatnom vlasništvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost u uvjetima tržišnog natjecanja s drugim zdravstvenim ustanovama koje su isključivo u privatnom vlasništvu)	10
2019/C 288/13	predmet C-105/19: Rješenje Suda (šesto vijeće) od 23. svibnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Monomeles Protodikeio Serron — Grčka) — WP protiv Trapeza Peiraios (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 53. stavak 2. Poslovnika suda — Zaštita potrošača — Nepošteni uvjeti u potrošačkim ugovorima — Direktiva 93/13/EEZ — Ovlasti i obveze nacionalnog suda — Postupak izdavanja platnog naloga — Prihvatanje prigovora protiv tog naloga — Nepostojanje dovoljnih pojašnjenja o činjeničnom i pravnom kontekstu glavnog postupka te o razlozima kojima se opravdava potreba za davanjem odgovora na prethodno pitanje — Očita nedopuštenost)	11
2019/C 288/14	predmet C-78/19 P: Žalba koju je 31. siječnja 2019. podnio WL protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 29. studenoga 2018. u predmetu T-493/17, WL protiv ERCEA-e	11
2019/C 288/15	predmet C-121/19 P: Žalba koju je 15. veljače 2019. podnio Edison SpA protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 7. prosinca 2018. u predmetu T-471/17, Edison protiv EUIPO-a (EDISON)	12
2019/C 288/16	predmet C-294/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. travnja 2019. uputila Curtea de Apel Constanța (Rumunjska) — Agenția de Plăti și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea protiv SC Piscicola Tulcea SA	13
2019/C 288/17	predmet C-302/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. travnja 2019. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) — Istituto Nazionale della Previdenza Sociale protiv WS	13
2019/C 288/18	predmet C-303/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. travnja 2019. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) — Istituto Nazionale della Previdenza Sociale protiv VR	14
2019/C 288/19	predmet C-304/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. travnja 2019. uputila Curtea de Apel Constanța (Rumunjska) — Ira Invest SRL protiv Agenția de Plăti și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea.	15
2019/C 288/20	predmet C-326/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. travnja 2019. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) — EB protiv Presidenza del Consiglio dei Ministri i dr.	15

2019/C 288/21	predmet C-329/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. travnja 2019. uputio Tribunale di Milano (Italija) — Condominio di Milano protiv Eurothermo SpA	16
2019/C 288/22	predmet C-334/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. travnja 2019. uputio Landgericht Stuttgart (Njemačka) — Eurowings GmbH protiv GD, HE, IF	17
2019/C 288/23	predmet C-355/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. svibnja 2019. uputila Curtea de Apel Pitești (Rumunjska) — Asociația „Forumul Judecătorilor din România”, Asociația „Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor”, OL protiv Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casătie și Justiție — Procurorul General al României	18
2019/C 288/24	predmet C-357/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. svibnja 2019. uputio Înalta Curte de Casătie și Justiție (Rumunjska) — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casătie și Justiție — Direcția Națională Anticorupție, PM, RO, SP, TQ protiv QN, UR, VS, WT, Autoritatea Națională pentru Turism, Agenția Națională de Administrare Fiscală, SC Euro Box Promotion SRL	19
2019/C 288/25	predmet C-364/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. svibnja 2019. uputio Tribunalul Galați (Rumunjska) — XU i drugi protiv SC Credit Europe Ipotecar IFN SA i Credit Europe Bank	19
2019/C 288/26	predmet C-365/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. svibnja 2019. uputio Verwaltungsgericht Schwerin (Njemačka) — FD protiv Staatliches Amt für Landwirtschaft und Umwelt Mittleres Mecklenburg	20
2019/C 288/27	predmet C-374/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. svibnja 2019. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) — HF protiv Finanzamt Bad Neuenahr-Ahrweiler	21
2019/C 288/28	predmet C-380/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. svibnja 2019. uputio Oberlandesgericht Düsseldorf (Njemačka) — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. protiv Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG	22
2019/C 288/29	predmet C-381/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. svibnja 2019. uputila Curtea de Apel Cluj (Rumunjska) — SC Banca E.S.A. protiv G.D.....	22
2019/C 288/30	predmet C-397/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. svibnja 2019. uputio Tribunalul Bucureşti (Rumunjska) — AX protiv Statul Român — Ministerul Finanțelor Publice.....	23
2019/C 288/31	predmet C-398/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. svibnja 2019. uputio Kammergericht Berlin (Njemačka) — BY.....	24
2019/C 288/32	predmet C-405/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. svibnja 2019. uputio Hof van Cassatie (Belgija) — Vos Aannemingen BVBA protiv Belgische Staat	25
2019/C 288/33	predmet C-407/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. svibnja 2019. uputio Raad van State (Belgija) — Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV protiv Belgische Staat	26
2019/C 288/34	predmet C-422/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. svibnja 2019. uputio Bundesverwaltungsgericht (Njemačka) — Johannes Dietrich protiv Hessischer Rundfunk	28
2019/C 288/35	predmet C-423/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. svibnja 2019. uputio Bundesverwaltungsgericht (Njemačka) — Norbert Häring protiv Hessischer Rundfunk	28

2019/C 288/36	predmet C-424/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. svibnja 2019. uputila Curtea de Apel București (Rumunjska) — Cabinet de avocat UR protiv Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București i dr.	29
2019/C 288/37	predmet C-427/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. lipnja 2019. uputio Sofijski rajonен суд (Bugarska) — Dioničko društvo za osiguranje „Bulstrad Vienna Insurance Group“ AD protiv Društva za osiguranje „Olympic“ ..	30
2019/C 288/38	predmet C-429/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. lipnja 2019. uputio Oberlandesgericht Koblenz (Njemačka) — Remondis GmbH protiv Abfallzweckverband Rhein-Mosel-Eifel	31
2019/C 288/39	predmet C-430/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. lipnja 2019. uputio Tribunalul Cluj (Rumunjska) — SC C.F. SRL protiv A.J.F.P.M., D.G.R.F.P.C	31
2019/C 288/40	predmet C-473/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. lipnja 2019. uputio Vänersborgs tingsrätt, mark- och miljödomstolen (Švedska) — Föreningen Skydda Skogen.....	32
2019/C 288/41	predmet C-474/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. lipnja 2019. uputio Vänersborgs tingsrätt, mark- och miljödomstolen (Švedska) — Naturskyddsföreningen i Härryda, Göteborgs Ornitologiska Förening	34
2019/C 288/42	predmet C-476/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. lipnja 2019. uputio Kammarrätten i Göteborg (Švedska) — Allmänna ombudet hos Tullverket protiv Combinova AB.....	35
2019/C 288/43	predmet C-483/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. lipnja 2019. uputio Cour du travail de Liège (Belgija) — Ville de Verviers protiv J	36
2019/C 288/44	predmet C-490/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. lipnja 2019. uputio Cour de cassation (Francuska) — Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier protiv Société Fromagère du Livradois SAS.....	37
2019/C 288/45	predmet C-633/17: Rješenje predsjednika Suda od 29. travnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesverwaltungsgericht Oberösterreich — Austrija) — Gmalieva s.r.o., Manfred Naderhirn, uz sudjelovanje Landespolizeidirektion Oberösterreich, Bezirkshauptmann von Linz-Land.....	37
2019/C 288/46	predmet C-167/18: Rješenje predsjednika Suda od 17. travnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia de Canarias — Španjolska) — Unión Insular de CC.OO. de Lanzarote protiv Swissport Spain Aviation Services Lanzarote SL.....	38
2019/C 288/47	predmet C-188/18: Rješenje predsjednika Suda od 12. travnja 2019. — Europska komisija protiv Republike Slovenije, koju podupiru: Kraljevina Belgija, Francuska Republika	38
2019/C 288/48	predmet C-562/18: Rješenje predsjednika Suda od 13. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal d'instance de Sens — Francuska) — X	38
2019/C 288/49	predmet C-633/18 P: Rješenje predsjednika Suda od 10. svibnja 2019. — Apple Distribution International protiv Europske komisije koju podupire Francuska Republika.....	39
2019/C 288/50	predmet C-643/18: Rješenje predsjednika Suda od 12. travnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesgericht Korneuburg — Austrija) — British Airways plc protiv MF.....	39

2019/C 288/51	predmet C-149/19: Rješenje predsjednika Suda od 12. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Okresný súd Bratislava V — Slovačka) — kazneni postupak protiv R.B.....	39
2019/C 288/52	predmet C-244/19: Rješenje predsjednika Suda od 5. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Handelsgericht Wien — Austrija) — GB protiv Decker KFZ-Handels u. -Reparatur GmbH, Volkswagen AG.....	40
Opći sud		
2019/C 288/53	predmet T-353/15: Presuda Općeg suda od 19. lipnja 2019. — NeXovation protiv Komisije („Državne potpore — Pojedinačne potpore u korist kompleksa Nürburgring za izgradnju zabavnog parka, hotela i restorana te organizaciju automobilskih utrka — Odluka kojom se potpore proglašavaju nespojivima s unutarnjim tržištem — Odluka kojom se utvrđuje da se povrat potpora koje su proglašene nespojivima ne tiče novog vlasnika Nürburgring kompleksa — Tužba za poništenje — Nepostojanje bitnog utjecaja na konkurenčku poziciju — Nedopuštenost — Odluka kojom se utvrđuje nepostojanje državne potpore na kraju faze prethodnog ispitivanja — Tužba za poništenje — Zainteresirana osoba — Pravni interes — Dopuštenost — Povreda postupovnih prava — Nepostojanje teškoća prilikom zahtijevanja pokretanja službenog istražnog postupka — Pritužba — Otuđenje imovine korisnika državnih potpora koje su proglašene nespojivima — Otvoren, transparentan, nediskriminirajući i bezuvjetan natječajni postupak — Pažljivo i nepristrano ispitivanje — Obveza obrazlaganja“).....	41
2019/C 288/54	predmet T-373/15: Presuda Općeg suda od 19. lipnja 2019. — Ja zum Nürburgring protiv Komisije („Državne potpore — Pojedinačne potpore u korist kompleksa Nürburgring za izgradnju zabavnog parka, hotela i restorana te organizaciju automobilskih utrka — Odluka kojom se potpore proglašavaju nespojivima s unutarnjim tržištem — Odluka kojom se proglašava da se povrat potpora koje su proglašene nespojivima ne odnosi na novog vlasnika kompleksa Nürburgring — Tužba za poništenje — Nepostojanje bitnog utjecaja na konkurenčku poziciju — Udruga — Svojstvo pregovarača — Nedopuštenost — Odluka kojom se utvrđuje nepostojanje državne potpore nakon faze prethodnog ispitivanja — Tužba za poništenje — Zainteresirana stranka — Pravni interes — Dopuštenost — Povreda postupovnih prava zainteresiranih stranaka — Nepostojanje poteškoća koje bi zahtijevale pokretanje službenog istražnog postupka — Pritužba — Prodaja imovine korisnika državnih potpora koje su proglašene nespojivima — Otvoren, transparentan, nediskriminirajući i bezuvjetni postupak javne nabave — Obveza obrazlaganja — Načelo dobre uprave“).....	42
2019/C 288/55	predmet T-405/15: Presuda Općeg suda od 2. srpnja 2019. — Fulmen protiv Vijeća („Izvanugovorna odgovornost — Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja poduzete protiv Islamske Republike Irana — Zamrzavanje finansijskih sredstava — Naknada štete navodno pretrpljene nakon uvrštenja i zadržavanja tužiteljeva imena na popisima osoba i subjekata na koje se primjenjuju mjere ograničavanja — Imovinska šteta — Neimovinska šteta“).....	43
2019/C 288/56	predmet T-466/16: Presuda Općeg suda od 26. lipnja 2019. — NRW. Bank protiv SRB-a („Tužba za poništenje — Ekonomski i monetarna unija — Bankovna unija — Jedinstveni sanacijski mehanizam za kreditne institucije i određena investicijska društva (SRM) — Jedinstveni fond za sanaciju (SRF) — Utvrđivanje ex ante doprinosa za 2016. — Rok za podnošenje tužbe — Nepravodobnost — Članak 76. Poslovnika Općeg suda — Nedopuštenost“)	44
2019/C 288/57	predmet T-20/17: Presuda Općeg suda od 27. lipnja 2019. — Mađarska protiv Komisije („Državne potpore — Mađarski porez na promet od oglašavanja — Progresivnost poreznih stopa — Odbitak 50 % prenesenih gubitaka od porezne osnovice za trgovačka društva koja nisu prijavila dobit u 2013. — Odluka kojom se mjere potpore proglašavaju nespojivima s unutarnjim tržištem i nalaže njihov povrat — Pojam državne potpore — Uvjet koji se odnosi na selektivnost“).....	45

2019/C 288/58	predmet T-307/17: Presuda Općeg suda od 19. lipnja 2019. — adidas protiv EUIPO-a — Shoe Branding Europe (Prikaz triju usporednih traka) („Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Figurativni žig Europske unije koji prikazuje tri usporedne trake — Apsolutni razlog za ništavost — Nepostojanje razlikovnog karaktera stečenog uporabom — Članak 7. stavak 3. i članak 52. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji su postali članak 7. stavak 3. i članak 59. stavak 2. Uredbe (EU) 2017/1001) — Oblik uporabe koji se ne može uzeti u obzir — Oblik koji se značajnim izmjenama razlikuje od oblika u kojem je žig registriran — Obrnuti raspored boja”)	46
2019/C 288/59	predmet T-28/18: Presuda Općeg suda od 19. lipnja 2019. — Marriott Worldwide protiv EUIPO-a — AC Milan (AC MILAN) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija — Figurativni žig AC MILAN — Raniji verbalni žigovi Europske unije AC i AC HOTELS BY MARRIOTT i raniji figurativni žig AC HOTELS MARRIOTT — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje vjerljivosti dovođenja u zabludu — Nepostojanje sličnosti znakova — Nepostojanje stečene razlikovnosti žiga AC — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	47
2019/C 288/60	predmet T-213/18: Presuda Općeg suda od 19. lipnja 2019. — Brita protiv EUIPO-a (Oblik slavine) („Žig Europske unije — Prijava trodimenzionalnog žiga Europske unije — Oblik slavine — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	47
2019/C 288/61	predmet T-334/18: Presuda Općeg suda od 27. lipnja 2019. — Bodegas Altún protiv EUIPO-a — Codorníu (ANA DE ALTUN) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije ANA DE ALTUN — Raniji nacionalni figurativni žig ANNA — Relativni razlog za odbijanje — Ugled — Članak 8. stavak 5. Uredbe (EU) 2017/1001”)	48
2019/C 288/62	predmet T-340/18: Presuda Općeg suda od 28. lipnja 2019. — Gibson Brands protiv EUIPO-a — Wilfer (Oblik trupa gitare) („Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Trodimenzionalni žig Europske unije — Oblik trupa gitare — Apsolutni razlog za odbijanje — Razlikovni karakter — Članak 52. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 59. stavak 2. točka (a) Uredbe (EU) 2017/1001) — Razlikovni karakter stečen uporabom — Članak 52. stavak 2. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 59. stavak 2. Uredbe 2017/1001”)	49
2019/C 288/63	predmet T-366/18: Presuda Općeg suda od 13. lipnja 2019. — Pet King Brands protiv EUIPO-a— Virbac (SUIMOX) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije SUIMOX — Raniji verbalni žig Europske unije ZYMOX — Obveza obrazlaganja — Obavijest o odluci žalbenog vijeća — Dobra vjera i dužna pažnja adresata — Članak 94. stavak 1. Uredbe (EU) 2017/1001 — Relativni razlog za odbijanje — Vjerljivost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe 2017/1001”)	50
2019/C 288/64	predmet T-377/18: Presuda Općeg suda od 28. lipnja 2019. — Intercept Pharma i Intercept Pharmaceuticals protiv EMA-e („Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Dokumenti u EMA-inu posjedu koji sadržavaju informacije koje su tužitelji dostavili u okviru odobrenja za stavljanje u promet lijeka Ocaliva — Odluka kojom se trećoj osobi odobrava pristup dokumentu — Izuzeće u vezi sa zaštitom sudskega postupaka”)	51
2019/C 288/65	predmet T-479/18: Presuda Općeg suda od 19. lipnja 2019. — Multifit protiv EUIPO-a (Premiere) („Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije Premiere — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) i stavak 2. Uredbe (EU) 2017/1001”)	51
2019/C 288/66	predmet T-569/18: Presuda Općeg suda od 18. lipnja 2019. — W. Kordes' Söhne Rosenschulen protiv EUIPO-a (Kordes' Rose Monique) („Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije Kordes' Rose Monique — Apsolutni razlog za odbijanje — Žig koji se sastoji od označke biljne sorte — Bitni elementi — Članak 7. stavak 1. točka (m) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (m) Uredbe (EU) 2017/1001”)	52

2019/C 288/67	predmet T-384/19: Tužba podnesena 20. lipnja 2019. — Parlament protiv Axa Assurances Luxembourg i dr.	53
2019/C 288/68	predmet T-386/19: Tužba podnesena 24. lipnja 2019. — CQ protiv Revizorskog suda.....	55
2019/C 288/69	predmet T-387/19: Tužba podnesena 26. lipnja 2019. — DF i DG protiv EIB-a	56
2019/C 288/70	predmet T-399/19: Tužba podnesena 25. lipnja 2019. — Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo protiv Komisije	57
2019/C 288/71	predmet T-401/19: Tužba podnesena 27. lipnja 2019. — Brillux protiv EUIPO-a — Synthesa Chemie (Freude an Farbe)	58
2019/C 288/72	predmet T-402/19: Tužba podnesena 27. lipnja 2019. — Brillux protiv EUIPO-a — Synthesa Chemie (Freude an Farbe)	59
2019/C 288/73	predmet T-406/19: Tužba podnesena 28. lipnja 2019. — Cocilovo protiv Parlamenta	60
2019/C 288/74	predmet T-407/19: Tužba podnesena 28. lipnja 2019. — Speroni protiv Parlamenta.....	61
2019/C 288/75	predmet T-408/19: Tužba podnesena 28. lipnja 2019. — Mezzaroma protiv Parlamenta.....	62
2019/C 288/76	predmet T-409/19: Tužba podnesena 28. lipnja 2019. — Di Meo protiv Parlamenta	62
2019/C 288/77	predmet T-410/19: Tužba podnesena 28. lipnja 2019. — Di Lello Finuoli protiv Parlamenta.....	63
2019/C 288/78	predmet T-494/19: Tužba podnesena 7. srpnja 2019. — CupoNation protiv EUIPO-a (Cyber Monday)	64
2019/C 288/79	predmet T-495/19: Tužba podnesena 8. srpnja 2019. — Rumunjska protiv Komisije	64
2019/C 288/80	predmet T-500/19: Tužba podnesena 10. srpnja 2019. — Coravin protiv EUIPO-a — Cora (CORAVIN)	65
2019/C 288/81	predmet T-503/19: Tužba podnesena 5. srpnja 2019. — Global Brand Holdings protiv EUIPO-a (XOXO)	66
2019/C 288/82	predmet T-506/19: Tužba podnesena 15. srpnja 2019. — Workspace Group protiv EUIPO-a — Technopolis (UMA WORKSPACE)	67

IV

(*Obavijesti*)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije

(2019/C 288/01)

Posljednja objava

SL C 280, 19.8.2019.

Prethodne objave

SL C 270, 12.8.2019.

SL C 263, 5.8.2019.

SL C 255, 29.7.2019.

SL C 246, 22.7.2019.

SL C 238, 15.7.2019.

SL C 230, 8.7.2019.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Rješenje Suda (osmo vijeće) od 2. svibnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte dei Conti — Italija) — Istituto Nazionale della Previdenza Sociale protiv Francesca Faggiana

(predmet C-524/16) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Obustava postupka)

(2019/C 288/02)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte dei Conti

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Istituto Nazionale della Previdenza Sociale

Tuženik: Francesco Faggiano

Izreka

Obustavlja se postupak povodom zahtjeva za prethodnu odluku koji je odlukom od 5. srpnja 2016. uputio Corte dei conti (Revizorski sud, Italija).

(¹) SL C 14, 16. 1. 2017.

Rješenje Suda (deseto vijeće) od 14. svibnja 2019. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italija) — Acea Energia SpA (C-406/17), Green Network SpA (C-407/17), Enel Energia SpA (C-408/17) protiv Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica, il Gas e il Sistema Idrico, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (C-406/17, C-407/18 i C-408/17), Hera Comm Srl (C-417/17) protiv Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica, il Gas e il Sistema Idrico

(spojeni predmeti C-406/17 do C-408/17 i C-417/17) (1)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Direktiva 2005/29/EZ — Nepoštena poslovna praksa poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu — Direktiva 2009/72/EZ — Unutarnje tržište električne energije — Direktiva 2009/73/EZ — Unutarnje tržište prirodnog plina — Direktiva 2011/83/EU — Agresivna poslovna praksa — Sklapanje ugovora o isporuci električne energije i prirodnog plina koje potrošači nisu zatražili — Sklapanje ugovora o isporuci na daljinu ili izvan poslovnih prostorija povredom prava potrošača — Tijelo nadležno za sankcioniranje takvih praksi)

(2019/C 288/03)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Acea Energia SpA (C-406/17), Green Network SpA (C-407/17), Enel Energia SpA (C-408/17), Hera Comm Srl (C-417/17)

uz sudjelovanje: Adiconsum — Associazione Difesa Consumatori e Ambiente, Movimento Consumatori, Federconsumatori, Gianluca Salvati, Associazione Codici — Centro per i Diritti del Cittadino, Coordinamento delle associazioni per la difesa dell'ambiente e la tutela dei diritti di utenti e consumatori (Codacons), Tutela Noi Consumatori, Movimento Difesa del Cittadino (C-406/17 do C-408/17)

Tuženici: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica, il Gas e il Sistema Idrico, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (C-406/17 do C-408/17), Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica, il Gas e il Sistema Idrico (C-417/17)

uz sudjelovanje: Federconsumatori (C-417/17)

Izreka

Članak 3. stavak 4. Direktive 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća, te članak 3. stavak 2. Direktive 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalni propis na temelju kojeg se ponašanja, poput onih o kojima je riječ u glavnome postupku, koja se sastoje od sklapanja ugovora o isporuci koje potrošači nisu zatražili odnosno sklapanja ugovora na daljinu i izvan poslovnih prostorija, trebaju ocijeniti u odnosu na odgovarajuće odredbe direktiva 2005/29 i 2011/83, s posljedicom da, prema tom nacionalnom propisu, sektorsko regulatorno tijelo u smislu Direktive 2009/72/EZ

Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ i u smislu Direktive 2009/73/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište prirodnog plina i stavljanju izvan snage Direktive 2003/55/EZ nijе nadležno za sankcioniranje takvih ponašanja.

(⁽¹⁾ SL C 338, 9.10.2017.)

Rješenje Suda (deveto vijeće) od 16. svibnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koји је uputio Vilniaus apygardos teismas — Litva) — TE, UD, YB, ZC protiv Luminor Bank AB

(predmet C-8/18) (⁽¹⁾)

(*Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 53. stavak 2. i članak 99. Poslovnika Suda — Sloboda pružanja usluga — Tržišta finansijskih instrumenata — Pojedinac koji je od banke stekao izvedeni finansijski instrument — Kvalifikacija navedenog pojedinca u smislu prava Unije*)

(2019/C 288/04)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Vilniaus apygardos teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: TE, UD, YB, ZC

Tuženik: Luminor Bank AB

Izreka

Direktivu 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o tržištima finansijskih instrumenata te o izmjeni direktive Vijeća 85/611/EEZ i 93/6/EEZ i Direktive 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 93/22/EEZ, Direktivu 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća kao i Direktivu 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištu finansijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU treba tumačiti na način da se one ne primjenjuju na stjecanje kreditnih obveza poput onih o kojima je riječ u predmetu u glavnom postupku ako su ta stjecanja bila izvršena prije 1. studenoga 2007.

Prvo i drugo pitanje, u dijelu u kojem se odnose na Direktivu 2001/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. svibnja 2001. o uvrštenju vrijednosnih papira u službenu kotaciju burze te o informacijama koje treba objaviti o tim vrijednosnim papirima, Direktivu 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. o trgovanju na temelju povlaštenih informacija i manipuliranju tržistem (zlouporabi tržista) i Direktivu 2003/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o prospektu koji je potrebno objaviti prilikom javne ponude vrijednosnih papira ili prilikom uvrštavanja u trgovanje te o izmjeni Direktive 2001/34/EZ kao i Uredbu Komisije (EZ) br. 809/2004 od 29. travnja 2004. o provedbi Direktive 2003/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu informacija koje sadrže prospekti te o njihovom obliku, upućivanju na informacije i objavljivanju takvih prospekata i distribuciji oglasa, očito su nedopuštena.

(¹) SL C 152, 30.4.2018.

Rješenje Suda (drugo vijeće) od 12. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Supremo — Španjolska) — María Teresa Aragón Carrasco i dr. protiv Administración del Estado

(predmet C-367/18) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 53. stavak 2. i članak 99. Poslovnika Suda — Socijalna politika — Direktiva 1999/70/EZ — Okvirni sporazum o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP — Članak 4. — Načelo nediskriminacije — Usposoredivost situacija — Opravdanje — Članak 5. — Novčana naknada u slučaju otkaza ugovora o radu na neodređeno vrijeme zbog objektivnog razloga — Nepostojanje novčane naknade u slučaju prestanka dužnosti radnika koji čine pomoćno osoblje)

(2019/C 288/05)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: María Teresa Aragón Carrasco, María Eugenia Cotano Montero, María Gloria Ferratges Castellanos, Raquel García Ferratges, Elena Muñoz Mora, Ángela Navas Chillón, Mercedes Noriega Bosch, Susana Rizo Santaella, Desamparados Sánchez Ramos, Lucía Santana Ruiz, Luis Salas Fernández (kao nasljednik Lucía Sánchez de la Peña)

Tuženik: Administración del Estado

Izreka

- Članak 4. stavak 1. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme, sklopljenog 18. ožujka 1999., koji se nalazi u Prilogu Direktivi Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP, treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis kojim se ne predviđa isplata nikakve novčane naknade radnicima koji su zaposleni kao pomoćno ugovorno osoblje koje izvršava zadaće od povjerenja ili zadaće koje podrazumijevaju posebno savjetovanje, poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, u slučaju prestanka njihovih dužnosti, iako se novčana naknada dodjeljuje ugovornom osoblju koji imaju ugovore o radu na neodređeno vrijeme u slučaju otkaza njihovih ugovora o radu zbog objektivnog razloga.

2. Drugo i treće pitanje koja je postavio Tribunal Supremo (Vrhovni sud, Španjolska) očito su nedopuštena.

(¹) SL C 294, 20.8.2018.

Rješenje Suda (deveto vijeće) od 4. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte — Italija) — Consorzio Nazionale Servizi Società Cooperativa (CNS) protiv Gruppo Torinese Trasporti Gtt SpA

(predmet C-425/18) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Javna nabava u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga — Direktiva 2004/18/EZ — Članak 45. stavak 2. prvi podstavak točka (d) — Razlozi za isključenje — Težak profesionalni propust — Povreda pravila u području tržišnog natjecanja)

(2019/C 288/06)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Consorzio Nazionale Servizi Società Cooperativa (CNS)

Tuženik: Gruppo Torinese Trasporti Gtt SpA

Uz sudjelovanje: Consorzio Stabile Gestione Integrata Servizi Aziendali GISA, La Lucente SpA, Dussmann Service Srl, So.Co.Fat. SC

Izreka

Članak 45. stavak 2. prvi podstavak točku (d) Direktive 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama treba tumačiti na način da mu se protiv nacionalna odredba poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, koja se tumači na način da iz područja primjene „teškog propusta” koji je gospodarski subjekt počinio u „obavljanju svoje profesionalne djelatnosti” isključuje ponašanja koja predstavljaju povredu pravila o tržišnom natjecanju koju je utvrdilo i sankcioniralo nacionalno tijelo za zaštitu tržišnog natjecanja odlukom koju je potvrđio sud, čime je javnim naručiteljima oduzeto pravo da samostalno ocjenjuju te povrede, za potrebe mogućeg isključenja tog gospodarskog subjekta iz nadmetanja za dodjelu ugovora o javnoj nabavi.

(¹) SL C 399, 5.11.2018.

Rješenje Suda (četvrto vijeće) od 21. svibnja 2019. — Marion Le Pen protiv Europskog parlamenta, Vijeća Europske unije

(predmet C-525/18 P) (¹)

(*Žalba — Europski parlament — Pravilnik o isplati troškova i naknada zastupnicima Europskog parlamenta — Naknada za parlamentarnu pomoć — Povrat neosnovano isplaćenih iznosa*)

(2019/C 288/07)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Marion Le Pen (zastupnik: R. Bosselut, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Europski parlament (zastupnici: S. Seyr i C. Burgos, agenti), Vijeće Europske unije (zastupnici: A. F. Jensen, M. Bauer i R. Meyer, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbacuje kao djelomično ocito nedopuštena i odbija kao djelomično neosnovana.
2. Marion Le Pen nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 381, 22.10.2018.

Rješenje Suda (deveto vijeće) od 4. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Mađarska) — Pólus Vegas Kft. protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(predmet C-665/18) (¹)

(*Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 53. stavak 2. i članak 99. Poslovnika Suda — Slobodno pružanje usluga — Ograničenja — Igre na sreću — Nacionalni porezi na automate za igre na sreću u igračnicama — Nacionalno zakonodavstvo kojim se upeterostručuje iznos poreza i uvodi dodatni porez*)

(2019/C 288/08)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Pólus Vegas Kft.

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Izreka

Članak 56. UFEU-a u vezi s presudom od 11. lipnja 2015., Berlington Hungary i dr. (C-98/14, EU:C:2015:386), treba tumačiti na način da se, kad je riječ o upravljanju automatima za igre na sreću u državi članici, ne može pretpostaviti postojanje prekogranične situacije samo zato što građani Europske unije iz drugih država članica mogu iskorištavati mogućnosti tako ponuđenih igara.

(¹) SL C 122, 1.4.2019.

Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 15. svibnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italija) — AQ i dr. (C-789/18) i ZQ (C-790/18) protiv Corte dei Conti, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Inps-Gestione (C-789/18)

(spojeni predmeti C-789/18 i C-790/18) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Javna služba — Zbrajanje primitaka od obavljanja djelatnosti kao zaposlene ili samozaposlene osobe u službi jednog ili više državnih tijela — Nacionalni propis kojim se predviđa maksimalni iznos za takav zbroj — Potpuno unutarnja situacija — Članak 53. stavak 2. i članak 94. Poslovnika Suda — Očita nedopuštenost)

(2019/C 288/09)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: AQ i dr. (C-789/18) i ZQ (C-790/18)

Tuženici: Corte dei Conti, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Inps-Gestione (C-789/18),

Uz sudjelovanje: BR i dr. (C-789/18)

Izreka

Zahtjevi za prethodnu odluku koje je odlukama od 7. studenoga 2018. uputio Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Okružni upravni sud za Lacij, Italija) očito su nedopušteni.

(¹) SL C 112, 25.3.2019.

Rješenje Suda (šesto vijeće) od 15. svibnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Amtsgericht Kamenz — Njemačka) — MC protiv ND-a

(predmet C-827/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 53. stavak 2. i članak 99. Poslovnika Suda — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Sudska nadležnost, priznavanje i izvršenje sudske odluke u građanskim i trgovačkim stvarima — Luganska konvencija II — Članak 22. točka 1. — Sporovi čiji su predmet stvarna prava na nekretninama ili najam i zakup nekretnina — Vraćanje plodova stečenih iznajmljivanjem imovine prije prijenosa vlasništva)

(2019/C 288/10)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Kamenz

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: MC

Tuženik: ND

Izreka

Članak 22. točku 1. prvu podtočku Konvencije o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudske odluke u građanskim i trgovačkim stvarima, potpisane 30. listopada 2007., čije je sklapanje u ime Europske zajednice odobreno Odlukom Vijeća od 27. studenoga 2008., treba tumačiti na način da tužbu „u postupcima čiji su predmet stvarna prava na nekretninama ili najam i zakup nekretnina”, u smislu te odredbe, ne čini tužba koju je podnio stjecatelj nekretnine koja se odnosi na isplatu iznosa koji je prodavatelj primio od treće strane po osnovi najma/zakupa jer taj stjecatelj, iako je ušao u posjed te nekretnine u trenutku isplate tog iznosa, nije još bio zakonski vlasnik prema primjenjivom nacionalnom zakonodavstvu.

⁽¹⁾ SL C 103, 18.3.2019.

Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 8. svibnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunalul Bucureşti — Rumunjska) — SC Mitliv Exim SRL protiv Administraţia Naţională de Administrare Fiscală, Direcţia Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(predmet C-9/19) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 53. stavak 2. i članak 94. Poslovnika Suda — Nepostojanje dostatnih pojašnjenja o činjeničnom i pravnom kontekstu glavnog postupka kao i razloga koji opravdavaju potrebu odgovora na prethodno pitanje — Očita nedopuštenost)

(2019/C 288/11)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Bucureşti

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SC Mitliv Exim SRL

Tuženici: Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Izreka

Zahtjev za prethodnu odluku koji je odlukom od 8. lipnja 2018. uputio Tribunalul București (Viši sud u Bukureštu, Rumunjska) očito je nedopušten.

(¹) SL C 131, 8.4.2019.

Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 30. travnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Commissione tributaria provinciale di Modena — Italija) — Azienda USL di Modena protiv Comune di Sassuolo

(predmet C-26/19) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 53. stavak 2. Poslovnika Suda — Državne potpore — Nacionalna zdravstvena služba — Izuzeće od poreza na nekretnine — Iznajmljivanje nekretnine trgovackom društvu u javno-privatnom vlasništvu koje obavlja zdravstvenu djelatnost u uvjetima tržišnog natjecanja s drugim zdravstvenim ustanovama koje su isključivo u privatnom vlasništvu)

(2019/C 288/12)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Commissione tributaria provinciale di Modena

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Azienda USL di Modena

Tuženik: Comune di Sassuolo

Izreka

Zahtjev za prethodnu odluku koji je odlukom od 25. listopada 2018. uputio Commissione tributaria provinciale di Modena (Općinski porezni sud u Modeni, Italija) očito je nedopušten.

(¹) SL C 164, 13.5.2019.

Rješenje Suda (šesto vijeće) od 23. svibnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Monomeles Protodikeio Serron — Grčka) — WP protiv Trapeza Peiraios

(predmet C-105/19) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 53. stavak 2. Poslovnika suda — Zaštita potrošača — Nepošteni uvjeti u potrošačkim ugovorima — Direktiva 93/13/EEZ — Ovlaсти i obveze nacionalnog suda — Postupak izdavanja platnog naloga — Prihvaćenje prigovora protiv tog naloga — Nepostojanje dovoljnih pojašnjenja o činjeničnom i pravnom kontekstu glavnog postupka te o razlozima kojima se opravdava potreba za davanjem odgovora na prethodno pitanje — Očita nedopuštenost)

(2019/C 288/13)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Monomeles Protodikeio Serron

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: WP

Tuženik: Trapeza Peiraios AE

Izreka

Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Monomeles Protodikeio Serron (Prvostupanjski sud u Serisu po sucu pojedincu, Grčka), odlukom od 11. siječnja 2019., očito je nedopušten.

⁽¹⁾ SL C 148, 29.4.2019.

Žalba koju je 31. siječnja 2019. podnio WL protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 29. studenoga 2018. u predmetu T-493/17, WL protiv ERCEA-e

(predmet C-78/19 P)

(2019/C 288/14)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: WL (zastupnik: F. Elia, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Izvršna agencija Europskog istraživačkog vijeća (ERCEA)

Rješenjem od 11. srpnja 2019. Sud (šesto vijeće) odbio je žalbu kao, djelomično, očito nedopuštenu i, djelomično, očito neosnovanu i naložio WL snošenje vlastitih troškova.

Žalba koju je 15. veljače 2019. podnio Edison SpA protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 7. prosinca 2018. u predmetu T-471/17, Edison protiv EUIPO-a (EDISON)

(predmet C-121/19 P)

(2019/C 288/15)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Edison SpA (zastupnici: D. Martucci, F. Boscariol de Roberto, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo

Zahtjev

- primarno, ukinuti pobijanu presudu, konačno odlučiti o sporu i priхватiti tužbu utvrđenjem da „Energia Elettrica” pripada u 4. razred osmog izdanja Nicanske klasifikacije te poslijedično utvrditi da žig br. 3 315 991 nositelja Edison S.p.A. obuhvaća, između ostalog, „Energia Elettrica”;
- podredno, ukinuti pobijanu presudu i vratiti predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje;
- u svakom slučaju, naložiti EUIPO-u snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Opći sud je pogriješio time što je naveo da dokaz o tome da električna energija nije uključena u zajedničko i uobičajeno značenje naslova iz 4. razreda osmog izdanja Nicanske klasifikacije proizlazi iz naznake proizvoda električna energija na Grey-listu koji je izradio EUIPO za podnošenje prijava u smislu članka 28. stavka 8. UŽEU-a (točke 41., 46. i 54.). Prvo, pogreška koja se tiče prava proizlazi iz činjenice da je prijava za ograničenje žalitelja podnesena 15. lipnja 2015., dok je dokument na koji se poziva EUIPO izrađen Komunikacijom br. 1/2016 od 8. veljače 2016.. Dugo, isto tako je pogreška koja se tiče prava uzeti kao dokaz isključenja izraza Grey-list, koji je samo skup neobvezujućih tumačenja.
2. Opći sud je pogrešno smatrao da se gorivima za rasvetu mogu smatrati samo opipljivi proizvodi koji samostalno proizvode svjetlost. Pogreška koja se tiče prava je u tome što upravo nadležna tijela i gospodarski subjekti klasificiraju proizvode s obzirom na njihovu funkciju goriva za rasvetu, klasificirajući ih kao robu koja stvara svjetlost i profit, ne ističući materiju shvaćenu u čisto fizičkom smislu proizvoda.
3. Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava jer, ako se istakne da „gorivo” uključuje i gorivo za motore, jasno je da izraz „gorivo” treba proširiti tako široko da uključuje proizvode koji po svojoj prirodi ne uzrokuju aktivaciju motora vlastitim izgaranjem, kao što je upravo struja.
4. Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče tumačenja time što je smatrao da električna energija nije uključena u „motorna goriva”, potpuno zanemarivši njezine funkcionalne značajke.
5. Opći sud je počinio očitu pogrešku koja se tiče prava time što je smatrao da dokazi koje je iznio žalitelj nisu dovoljni za dokazivanje uključenosti električne energije u 4. razred.
6. Nadalje, Opći sud je utemeljio svoju odluku i na dokumentu 1 koji je podnio EUIPO smatrajući da dokument datira iz kolovoza 2003. unatoč tome što je bilo jasno da datira iz lipnja 2003.
7. Opći sud je samo potvrdio pravnu situaciju i neobrazložene odluke, unatoč dokazima koje su dostavili žalitelj i EUIPO. Navesti da na tržištu postoje električna vozila koja prometuju i zatim poreći da gospodarski subjekti (odnosno sami proizvođači tih vozila) smatraju električnu energiju gorivom, makar alternativnim, u suprotnosti je sa svakom logikom i lišava odluke EUIPO-a i Općeg suda njihova obrázloženja.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. travnja 2019. uputila Curtea de Apel Constanța (Rumunjska) — Agentia de Plăti și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea protiv SC Piscicola Tulcea SA

(predmet C-294/19)

(2019/C 288/16)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Constanța

Stranke glavnog postupka

Žalitelj (tuženik u prvostupanjskom postupku): Agentia de Plăti și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea

Druga stranka u žalbenom postupku (tužitelj u prvostupanjskom postupku): SC Piscicola Tulcea SA

Prethodno pitanje

Treba li odredbe članka 2. [i] članka 34. stavka 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 od 19. siječnja 2009. o utvrđivanju zajedničkih pravila za programe izravne potpore za poljoprivrednike u okviru zajedničke poljoprivredne politike i utvrđivanju određenih programa potpore za poljoprivrednike, o izmjeni uredaba (EZ) br. 1290/2005, (EZ) br. 247/2006, (EZ) br. 378/2007 i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1782/2003 (¹), te odredbe članka 2. Uredbe Komisije (EZ) br. 1120/2009 od 29. listopada 2009. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu programa jedinstvenih plaćanja predviđenog u glavi III. Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 o utvrđivanju zajedničkih pravila za programe izravne potpore za poljoprivrednike u okviru zajedničke poljoprivredne politike i utvrđivanju određenih programa potpore za poljoprivrednike (²), tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis koji, u okolnostima kao u glavnom postupku, isključuje plaćanja poljoprivrednicima zato što ribogojilišta koja se koriste kao obradiva zemljišta nisu „poljoprivredna površina“ u smislu članka 2. Uredbe br. 1120/2009 jer se ne smatraj[u] prihvatljivim zemljištem u smislu članka 34. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 73/2009?

(¹) SL 2009., L 30, str. 16. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 3., svežak 19., str. 199.)

(²) SL 2009., L 316, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 3., svežak 20., str. 167.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. travnja 2019. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) — Istituto Nazionale della Previdenza Sociale protiv WS

(predmet C-302/19)

(2019/C 288/17)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Podnositelj kasacijske žalbe: Istituto Nazionale della Previdenza Sociale

Druga stranka u kasacijskom postupku: WS

Prethodno pitanje

Treba li članak 12. stavak 1. točku (e) Direktive 2011/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. (¹), i načelo jednako postupanja s nositeljima jedinstvene dozvole za boravak i rad i državljanima predmetne države članice, tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis u skladu s kojim se, suprotno onome što je određeno za državljane države članice, pri utvrđivanju broja članova obitelji radi izračuna doplatka za obitelj isključuju članovi obitelji radnika koji je nositelj jedinstvene dozvole i državljanin je treće zemlje, ako potonji borave u trećoj zemlji podrijetla?

(¹) Direktiva 2011/98/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja na državnom području države članice te o zajedničkom skupu prava za radnike iz trećih zemalja koji zakonito borave u državi članici (SL 2011., L 343, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svežak 6., str. 303.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. travnja 2019. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) — Istituto Nazionale della Previdenza Sociale protiv VR

(predmet C-303/19)

(2019/C 288/18)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Podnositelj kasacijske žalbe: Istituto Nazionale della Previdenza Sociale

Druga stranka u kasacijskom postupku: VR

Prethodno pitanje

Treba li članak 11. stavak 1. točku (d) Direktive Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. (¹), i načelo jednakog postupanja s osobama s dugotrajnim boravkom i državljanima predmetne države članice, tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis u skladu s kojim se, suprotno onome što je određeno za državljane države članice, pri utvrđivanju broja članova obitelji radi izračuna doplatka za obitelj isključuju članovi obitelji radnika koji ima dugotrajni boravak i državljanin je treće zemlje, ako potonji borave u trećoj zemlji podrijetla?

(¹) Direktiva Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja s dugotrajnim boravištem (SL 2004., L 16, str. 44.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svežak 6., str. 41.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. travnja 2019. uputila Curtea de Apel Constanța (Rumunjska) — Ira Invest SRL protiv Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea

(predmet C-304/19)

(2019/C 288/19)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Constanța

Stranke glavnog postupka

Tužitelj i žalitelj: Ira Invest SRL

Tuženik i druga stranka u žalbenom postupku: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea

Prethodno pitanje

Treba li članak 4. stavak 1. točke (b), (c), (e) i (f), članak 10., članak 21. stavak 1. i članak 32. stavke 1. do 5. Uredbe (EU) br. 1307/2013 (¹), tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis koji, u okolnostima kao u glavnom postupku, isključuje plaćanja poljoprivrednicima zato što zemljišta na kojima se nalaze ribogojilišta koja se koriste kao obradiva zemljišta nisu „poljoprivredna površina“ u smislu članka 4. navedene uredbe?

(¹) Uredba (EU) br. 1307/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o utvrđivanju pravila za izravna plaćanja poljoprivrednicima u programima potpore u okviru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 637/2008 i Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 (SL 2013., L 347, str. 608. i ispravak SL 2016., L 130., str. 7.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. travnja 2019. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) — EB protiv Presidenza del Consiglio dei Ministri i dr.

(predmet C-326/19)

(2019/C 288/20)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: EB

Tuženici: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca — MIUR, Università degli Studi Roma Tre

Prethodna pitanja

1. Protivi li se, iako ne postoji opća obveza država članica da predvide promjenu ugovorâ o radu na određeno vrijeme u ugovor na neodređeno vrijeme, članku 5. Okvirnog sporazuma iz Direktive Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP⁽¹⁾, naslovljenom „Mjere za sprečavanje zlouporaba”, i s obzirom na načelo ekvivalentnosti, to da se nacionalnim propisom poput onoga iz članka 29. stavka 2. točke (d) i članka 29. stavka 4. Zakonodavne uredbe br. 81 od 15. lipnja 2015. te članka 36. stavaka 2. i 5. Zakonodavne uredbe br. 165 od 30. ožujka 2001. sveučilišnim istraživačima zaposlenima s ugovorom na određeno vrijeme u trajanju od tri godine, koji se u skladu s člankom 24. stavkom III. točkom (a) Zakona br. 240 od 2010. može prodlužiti za dvije godine, onemogućuje naknadno zasnivanje odnosa na neodređeno vrijeme?
2. Protivi li se, iako ne postoji opća obveza država članica da predvide pretvaranje ugovorâ o radu na određeno vrijeme u ugovor na neodređeno vrijeme, članku 5. Okvirnog sporazuma iz Direktive Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP, naslovljenom „Mjere za sprečavanje zlouporaba”, i s obzirom na načelo ekvivalentnosti, to da nacionalni sudovi države članice primjenjuju nacionalni propis poput onoga iz članka 29. stavka 2. točke (d) i članka 29. stavka 4. Zakonodavne uredbe br. 81 od 15. lipnja 2015. te članka 36. stavaka 2. i 5. Zakonodavne uredbe br. 165 od 30. ožujka 2001. na način da se pravo zadržavanja radnog odnosa priznaje osobama koje je zaposlilo tijelu javne uprave na temelju fleksibilnog ugovora o radu na koji se primjenjuju pravila privatnog radnog prava, ali se općenito ne priznaje osobama koje je to tijelo zaposlilo na određeno vrijeme na temelju javnog prava s obzirom na to da u nacionalnom pravu ne postoji (zbog prethodno navedenih nacionalnih odredbi) druga djelotvorna mјera za sankcioniranje te zlouporabe u odnosu na zaposlenike?
3. Protivi li se, iako ne postoji opća obveza država članica da predvide pretvaranje ugovorâ o radu na određeno vrijeme u ugovor na neodređeno vrijeme, članku 5. Okvirnog sporazuma iz Direktive Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP, naslovljenom „Mjere za sprečavanje zlouporaba”, i s obzirom na načelo ekvivalentnosti, [...] nacionalni propis poput onog iz članka 24. stavaka 1. i 3. Zakona br. 240 od 30. prosinca 2010., kojim se propisuje sklapanje i prodljenje za ukupno pet godina (tri godine s eventualnim prodljenjem od dvije godine) ugovora na određeno vrijeme između istraživača i sveučilišta, pod uvjetom da se ugovori sklapaju „u okviru raspoloživih sredstava za planiranje, u svrhu provođenja znanstvene i obrazovne djelatnosti, dopunske nastave i pružanja usluga studentima” te da prodljenju također prethodi „pozitivna ocjena provedenih obrazovnih i znanstvenih djelatnosti”, bez utvrđivanja objektivnih i transparentnih mjerila kako bi se provjerilo odgovaraju li doista sklapanje i obnavljanje takvih ugovora stvarnoj potrebi, jesu li oni primjereni za postizanje željenog cilja i potrebni u tu svrhu te predstavlja li taj propis, stoga, stvarnu opasnost od mogućih zlouporaba takve vrste ugovora, zbog čega u tom smislu nije u skladu s ciljem i korisnim učinkom Okvirnog sporazuma?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP (SL 1990., L 175, str. 43.) (SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 5., svežak 4., str. 228.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. travnja 2019. uputio Tribunale di Milano (Italija) — Condominio di Milano protiv Eurothermo SpA

(predmet C-329/19)

(2019/C 288/21)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Milano

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Condominio di Milano

Tuženik: Eurothermo SpA

Prethodno pitanje

Protivi li se definiciji potrošača iz Direktive 93/13/EEZ⁽¹⁾ kvalifikacija potrošačem subjekta (kao što je suvlasnička zajednica zgrade u suvlasništvu prema talijanskom pravu) koji nije ni „fizička“ ni „pravna“ osoba, u slučaju kada taj subjekt sklopi ugovor u svrhe izvan profesionalne djelatnosti i nađe se u podređenom položaju u odnosu na trgovca po pitanju pregovaračkog položaja i razine informacija?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 15., svezak 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. travnja 2019. uputio Landgericht Stuttgart (Njemačka) — Eurowings GmbH protiv GD, HE, IF

(predmet C-334/19)

(2019/C 288/22)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Stuttgart

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Eurowings GmbH

Tuženici: GD, HE, IF

Prethodno pitanje

Treba li odredbe Uredbe (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91⁽¹⁾, a osobito njezin članak 5. stavak 3., tumačiti na način da spontana odsutnost znatnog dijela letačkog osoblja zbog prijava bolovanja („divlji štrajk“) pri zračnom prijevozniku koji „stvarnom zračnom prijevozniku“ u smislu članka 2. točke (b) Uredbe u okviru ugovora o zakupu zrakoplova s posadom („wet lease“) daje u zakup zrakoplov s posadom, ali za letove ne snosi operativnu odgovornost, ima za posljedicu to da se „stvarni zračni prijevoznik“ također ne može pozivati na „izvanredne okolnosti“ u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe u skladu s presudom Suda od 17. travnja 2018., Krüsemann i dr., C-195/17 i dr.⁽²⁾?

⁽¹⁾ SL 2004., L 46, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 7., svezak 26., str. 21.)

⁽²⁾ EU:C:2018:258

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. svibnja 2019. uputila Curtea de Apel Pitești (Rumunjska) — Asociația „Forumul Judecătorilor din România”, Asociația „Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor”, OL protiv Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Procurorul General al României

(predmet C-355/19)

(2019/C 288/23)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Pitești

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Asociația „Forumul Judecătorilor din România”, Asociația „Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor”, OL

Tuženik: Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Procurorul General al României

Prethodna pitanja

1. Treba li Mehanizam za suradnju i provjeru (CVM), uspostavljen Odlukom Komisije 2006/928/EZ od 13. prosinca 2006.⁽¹⁾, smatrati aktom institucije Europske unije u smislu članka 267. UFEU-a, koji može biti podvrgnut tumačenju Suda Europske unije?
2. Jesu li sadržaj, priroda i trajanje Mehanizma za suradnju i provjeru (CVM), uspostavljenog Odlukom Komisije 2006/928/EZ od 13. prosinca 2006., obuhvaćeni područjem primjene Ugovora o pristupanju Republike Bugarske i Rumunjske Europskoj uniji, koji je Rumunjska potpisala u Luxembourgu 25. travnja 2005.? Jesu li zahtjevi iz izvješća sastavljenih u sklopu navedenog mehanizma obvezujući za Rumunjsku?
3. Treba li članak 2. Ugovora o Europskoj uniji tumačiti na način da su države članice dužne ispunjavati mjerila u pogledu vladavine prava, što nalažu i izvješća sastavljena u okviru Mehanizma za suradnju i provjeru (CVM) uspostavljenog Odlukom Komisije 2006/928/EZ od 13. prosinca 2006., u slučaju osnivanja, po hitnom postupku, uprave unutar Državnog odvjetništva u čijoj je nadležnosti istraživanje isključivo kaznenih djela koja počine pravosudni dužnosnici, a što pobuđuje stvarnu zabrinutost s gledišta suzbijanja korupcije i može se iskoristiti kao još jedan instrument pritiska i zastrašivanja pravosudnih dužnosnika?
4. Treba li članak 19. stavak 1. drugi podstavak Ugovora o Europskoj uniji tumačiti na način da su države članice dužne usvojiti mjeru potrebne da bi se osigurala djelotvorna sudska zaštita u područjima uređenima pravom Unije, isključujući bilo kakvu mogućnost političkog utjecaja na kaznene postupke koji se vode protiv pravosudnih dužnosnika, [u] slučaju osnivanja, po hitnom postupku, uprave unutar Državnog odvjetništva u čijoj je nadležnosti istraživanje isključivo kaznenih djela koja počine pravosudni dužnosnici, a što pobuđuje stvarnu zabrinutost s gledišta suzbijanja korupcije i može se iskoristiti kao još jedan instrument pritiska i zastrašivanja pravosudnih dužnosnika?

⁽¹⁾ Odluka Komisije od 13. prosinca 2006. o uspostavi mehanizma za suradnju i provjeru napretka Rumunjske u ispunjavanju posebnih mjerila na području reforme pravosuda i borbe protiv korupcije (SL 2006., L 354, str. 56.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 11., svezak 65., str. 53.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. svibnja 2019. uputio Înalta Curte de Casătie și Justiție (Rumunjska) — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casătie și Justiție — Direcția Națională Anticorupție, PM, RO, SP, TQ protiv QN, UR, VS, WT, Autoritatea Națională pentru Turism, Agenția Națională de Administrare Fiscală, SC Euro Box Promotion SRL

(predmet C-357/19)

(2019/C 288/24)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Înalta Curte de Casătie și Justiție

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casătie și Justiție — Direcția Națională Anticorupție, PM, RO, SP, TQ

Tuženici: QN, UR, VS, WT, Autoritatea Națională pentru Turism, Agenția Națională de Administrare Fiscală, SC Euro Box Promotion SRL

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 19. stavak 1. Ugovora o Europskoj uniji, članak 325. stavak 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, članak 1. stavak 1. točke (a) i (b) i članak 2. stavak 1. Konvencije sastavljene na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji o zaštiti finansijskih interesa Europskih zajednica te načelo pravne sigurnosti, tumačiti na način da im se protivi usvajanje odluke tijela koje ne spada u sudbenu vlast, Curtea Constituțională a României (Ustavni sud Rumunjske), koje odlučuje o zakonitosti sastava sudskih vijeća, stvarajući tako prepostavke za prihvatanje izvanrednih pravnih lijekova podnesenih protiv pravomoćnih presuda donesenih tijekom određenog razdoblja?
2. Treba li članak 47. stavak 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da mu se protivi odluka tijela koje ne spada u sudbenu vlast, obvezujuća prema nacionalnom pravu, kojom se utvrđuje nepostojanje neovisnosti i nepristranosti sudskog vijeća čiji je član sudac s upravljačkom funkcijom, koji nije imenovan nasumičnim odabirom već na temelju pravila koje je transparentno, poznato i za stranke neupitno te primjenjivo na sve predmete koje rješava navedeno vijeće?
3. Treba li nadređenost prava Unije tumačiti na način da ono omogućuje nacionalnom sudu da izuzme iz primjene odluku ustavnog suda donesenu u predmetu radi ocjene ustavnosti i obvezujuću u skladu s nacionalnim pravom?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. svibnja 2019. uputio Tribunalul Galați (Rumunjska) — XU i drugi protiv SC Credit Europe Ipotecar IFN SA i Credit Europe Bank

(predmet C-364/19)

(2019/C 288/25)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Galați

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: XU, YV, ZW, AU, BZ, CA, DB, EC

Tuženici: SC Credit Europe Ipotecar IFN SA i Credit Europe Bank

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 1. stavak 2. i članak 4. stavak 2. Direktive 93/13/EEZ⁽¹⁾, kako ih tumači [Sud] u predmetu C-186/16, Andriciu i dr., tumačiti na način da je, kad postoji ugovorna odredba o valutnom riziku preuzeta iz nacionalne odredbe, nacionalni sud dužan prije svega ispitati primjenjivost zabrane iz članka 1. stavka 2. Direktive ili ispunjavanje obveze trgovca u pogledu informiranja propisane člankom 4. stavkom 2. Direktive bez prethodne ocjene odredbi članka 1. stavka 2. te direktive?

2. Treba li članak 1. stavak 2. i članak 4. stavak 2. Direktive 93/13/EEZ tumačiti na način da se u slučaju nepridržavanja obveze informiranja potrošača prije sklapanja ugovora o kreditu, trgovac može pozvati na odredbe iz članka 1. stavka 2. Direktive kako bi se ugovorna odredba o valutnom riziku preuzeta iz nacionalne zakonske odredbe isključila iz ocjene nepoštenosti?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. svibnja 2019. uputio Verwaltungsgericht Schwerin (Njemačka) — FD protiv Staatliches Amt für Landwirtschaft und Umwelt Mittleres Mecklenburg

(predmet C-365/19)

(2019/C 288/26)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Schwerin

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: FD

Tuženik: Staatliches Amt für Landwirtschaft und Umwelt Mittleres Mecklenburg

Prethodno pitanje

Daje li članak 30. stavak 6. Uredbe (EU) 1307/2013⁽¹⁾ — prema potrebi u vezi s člankom 28. stavkom 2. Delegirane uredbe (EU) 639/2014⁽²⁾ — mlađom poljoprivredniku pravo na dodjelu prava na plaćanje za godinu potraživanja 2016. čak i ako su mu na temelju članka 24. Uredbe (EU) 1307/2013 već iz nacionalne gornje granice za 2015. bespovratno dodijeljena prava na plaćanje s obzirom na tadašnju veličinu njegovih površina?

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1307/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o utvrđivanju pravila za izravna plaćanja poljoprivrednicima u programima potpore u okviru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 637/2008 i Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 (SL 2013., L 347, str. 608.)

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) br. 639/2014 od 11. ožujka 2014. o dopuni Uredbe (EU) br. 1307/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o utvrđivanju pravila za izravna plaćanja poljoprivrednicima u programima potpore u okviru zajedničke poljoprivredne politike te o izmjeni Priloga X. toj Uredbi (SL 2014., L 181, str. 1.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. svibnja 2019. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) — HF protiv Finanzamt Bad Neuenahr-Ahrweiler

(predmet C-374/19)

(2019/C 288/27)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: HF

Tuženik: Finanzamt Bad Neuenahr-Ahrweiler

Prethodno pitanje

Mora li porezni obveznik, koji proizvede investicijsko dobro radi oporezivog korištenja s prawom na odbitak pretporeza (u ovom slučaju: izgradnja građevine za poslovanje kavane), ispraviti odbitak pretporeza u skladu s člankom 185. stavkom 1. i člankom 187. Direktive 2006/112/EG⁽¹⁾ ako prestane obavljati transakcije koje mu daju pravo na odbitak pretporeza (u ovom slučaju: poslovanje kavane) te se investicijskim dobrom sada više ne koristi u opsegu u kojem je prije korišteno u oporezive svrhe?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 9., svežak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. svibnja 2019. uputio Oberlandesgericht Düsseldorf (Njemačka) — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. protiv Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG

(predmet C-380/19)

(2019/C 288/28)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Tuženik: Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG

Prethodna pitanja

1. Nastaje li obveza informiranja iz članka 13. stavka 2. Direktive (¹), da se u općim uvjetima poslovanja informacije moraju nавести u skladu s člankom 13. stavkom 1., već kada trgovac na svojoj internetskoj stranici na kojoj se ne sklapaju ugovori stavlja na raspolaganje opće uvjete poslovanja radi preuzimanja?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: ispunjava li trgovac svoju obvezu da navede informacije u općim uvjetima poslovanja u takvom slučaju i ako informaciju ne daje u datoteci koja je stavljena na raspolažanje radi preuzimanja nego na drugom mjestu na internetskoj stranici trgovca?
3. Ispunjava li trgovac svoju obvezu da navede informacije u općim uvjetima poslovanja ako potrošaču uz dokument s općim uvjetima poslovanja uручи popis cijena i usluga u zasebnom dokumentu koji je također sam postavio, a koji sadržava informacije u skladu s člankom 13. stavkom 1. Direktive?

(¹) Direktiva 2013/11/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2013. o alternativnom rješavanju potrošačkih sporova i izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 i Direktive 2009/72/EZ (Službeni list 2013., L 165, str. 63.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 28., str. 214.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. svibnja 2019. uputila Curtea de Apel Cluj (Rumunjska) — SC Banca E S.A. protiv G.D.

(predmet C-381/19)

(2019/C 288/29)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Cluj

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: SC Banca E S.A.

Druga stranka u postupku: G.D.

Prethodno pitanje

Treba li u okviru nadređenosti prava Unije, načelo sigurnosti pravnih odnosa i načelo djelotvornosti tumačiti na način da im se protivi to da se u sporu iz područja zaštite prava potrošača, nakon što je potrošač pokrenuo postupak pred sudom, izmijene postupovna pravila na temelju obvezujuće odluke Curtei Constituționale (Ustavni sud, Rumunjska) koja je provedena zakonom o izmjeni Codula de procedură civilă (Zakonik o parničnom postupku) kojim se uvodi novo pravno sredstvo kojim se može koristiti prodavatelj robe ili pružatelj usluge, što dovodi do produljenja trajanja postupka i povećanja troškova njegova rješavanja?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. svibnja 2019. uputio Tribunalul Bucureşti (Rumunjska) — AX protiv Statul Român — Ministerul Finanțelor Publice

(predmet C-397/19)

(2019/C 288/30)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Bucureşti

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: AX

Tuženik: Statul Român — Ministerul Finanțelor Publice

Prethodna pitanja

1. Treba li mehanizam za suradnju i provjeru (CVM) uspostavljen Odlukom Komisije 2006/928/EZ od 13. prosinca 2006. (¹) smatrati aktom institucije Europske unije u smislu članka 267. UFEU-a, koji može biti podvrgnut tumačenju Suda?
2. Je li mehanizam za suradnju i provjeru (CVM), uspostavljen Odlukom Komisije 2006/928/EZ od 13. prosinca 2006., sastavni dio Ugovora o pristupanju Republike Bugarske i Rumunjske Europskoj uniji koji je Rumunjska potpisala u Luxembourggu 25. travnja 2005., te treba li ga tumačiti i primjenjivati u svjetlu odredbi navedenog ugovora? Jesu li zahtjevi iz izvješća utvrđenih u okviru tog mehanizma obvezujući za rumunjsku državu i, ako je tako, je li nacionalni sud koji je zadužen za primjenu odredbi prava Unije obvezan, u okviru svojih nadležnosti, osigurati primjenu tih pravila na način da po službenoj dužnosti odbije primjeniti odredbe nacionalnog prava koje su u suprotnosti sa zahtjevima iz izvješća sastavljenih primjenom tog mehanizma?

3. Treba li članak 2. u vezi s člankom 4. stavkom 3. Ugovora o Europskoj uniji tumačiti na način da je obveza Rumunjske da poštuje zahtjeve koji se nalažu u izvješćima sastavljenima u okviru mehanizma za suradnju i provjeru (CVM), uspostavljenog Odlukom Komisije 2006/928/EZ od 13. prosinca 2006., dio obveze države članice da poštuje načela vladavine prava?
4. Protivi li se članku 2. u vezi s člankom 4. stavkom 3. Ugovora o Europskoj uniji, konkretno, obvezi poštovanja vrijednosti vladavine prava, nacionalno zakonodavstvo poput onoga iz članka 96. stavnika 3. točke (a) Zakona br. 303/2004 o statusu sudaca i državnih odvjetnika, kojim je pravosudna greška sažeto i apstraktno definirana kao vršenje postupovnih radnji kojima se očito krše materijalna i postupovna pravna pravila, a da se pritom ne navode narav povrijeđenih pravnih odredbi, područje primjene *ratione materiae* i *ratione temporis* tih odredbi u postupku, načini, rokovi i postupci za utvrđivanje povrede pravnih pravila, tijelo koje je nadležno utvrditi povredu tih pravnih odredbi, čime se stvara mogućnost neizravnog vršenja pritiska na pravosudne dužnosnike?
5. Protivi li se članku 2. u vezi s člankom 4. stavkom 3. Ugovora o Europskoj uniji, konkretno, obvezi poštovanja vrijednosti vladavine prava, nacionalno zakonodavstvo poput onoga iz članka 96. stavnika 3. točke (b) Zakona br. 303/2004 o statusu sudaca i državnih odvjetnika, kojim je pravosudna greška definirana kao donošenje pravomoćne presude koja je očito u suprotnosti sa zakonom ili nije u skladu s činjeničnim stanjem koje proizlazi iz dokaza prikupljenih u postupku, a da pritom nije naveden postupak ocjene navedene suprotnosti i nije konkretno određeno značenje te suprotnosti sudske oduke u odnosu na mjerodavne pravne odredbe i u odnosu na činjenično stanje, čime se pravosudnim dužnosnicima (sucima i državnim odvjetnicima) može onemogućiti tumačenje zakona i dokaza?
6. Protivi li se članku 2. u vezi s člankom 4. stavkom 3. Ugovora o Europskoj uniji, konkretno, obvezi poštovanja vrijednosti vladavine prava, nacionalno zakonodavstvo poput onoga iz članka 96. stavnika 3. Zakona br. 303/2004 o statusu sudaca i državnih odvjetnika, u skladu s kojim se imovinska građanskoopravna odgovornost pravosudnih dužnosnika (sudaca i državnih odvjetnika) prema državi utvrđuje samo na temelju ocjene države i eventualno na temelju savjetodavnog izvješća Inspektorata, u pogledu postojanja namjere ili krajnje nepažnje pravosudnih dužnosnika u počinjenju materijalne pogreške, pri čemu pravosudni dužnosnik ne može u potpunosti ostvariti svoja prava na obranu, čime se omogućuje proizvoljno pokretanje i dovršetak postupka utvrđenja materijalne odgovornosti pravosudnog dužnosnika prema državi?
7. Protivi li se članku 2. Ugovora o Europskoj uniji, konkretno, obvezi poštovanja vrijednosti vladavine prava, nacionalno zakonodavstvo poput onoga iz članka 539. stavnika 2. posljednje rečenice u vezi s člankom 541. stavnica 2. i 3. Zakonika o kaznenom postupku, kojim se tuženiku omogućuje, *sine die* i implicitno, izvanredno pravno sredstvo *sui generis* protiv pravomoćne sudske odluke o zakonitosti istražnog zatvora u slučaju oslobođujuće presude za optuženika, što je pravno sredstvo koje se podnosi samo pred građanskim sudom ako nezakonitost istražnog zatvora nije utvrđena presudom kaznenog suda, što je u suprotnosti s načelom predvidljivosti i pristupačnosti pravnih normi, specijaliziranosti sudova i pravne sigurnosti?

(¹) Odluka Komisije od 13. prosinca 2006. o uspostavi mehanizma za suradnju i provjeru napretka Rumunjske u ispunjavanju posebnih mjerila na području reforme pravosuđa i borbe protiv korupcije (SL 2006., L 354, str. 56.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 11., svežak 65., str. 53.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. svibnja 2019. uputio Kammergericht Berlin (Njemačka) — BY

(predmet C-398/19)

(2019/C 288/31)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Kammergericht Berlin

Stranke glavnog postupka

Okrivljenik: BY

Stranka u postupku: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Prethodna pitanja

1. Vrijede li načela iz presude Suda Europske unije od 6. rujna 2016. u predmetu Petruhhin (C-182/15) (⁽¹⁾) o primjeni članka 18. i članka 21. UFEU-a u slučaju zahtjeva treće države za izručenje građanina Unije i onda kad je optužena osoba premjestila svoje središte životnih interesa u državu članicu od koje se traži izručenje u trenutku kad ta osoba još nije bila građanin Unije?
2. Je li na temelju presude Petruhhin matična država članica koja je obaviještena o zahtjevu za izručenje obvezna od treće države koja traži izručenje zatražiti da joj proslijedi spise radi provjere u pogledu preuzimanja kaznenog progona?
3. Je li država članica, od koje treća država traži izručenje građanina Unije, na temelju presude Petruhhin obvezna odbiti izručenje i sama preuzeti provođenje kaznenog progona ako je to na temelju njezina nacionalnog prava moguće?

(¹) EU:C:2016:630.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. svibnja 2019. uputio Hof van Cassatie (Belgija) — Vos Aannemingen BVBA protiv Belgische Staat

(predmet C-405/19)

(2019/C 288/32)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hof van Cassatie

Stranke glavnog postupka

Podnositelj žalbe u kasacijskom postupku: Vos Aannemingen BVBA

Druga stranka u kasacijskom postupku: Belgische Staat

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 17. Direktive 77/388/EEZ (⁽¹⁾) tumačiti na način da okolnost da su izdaci i u korist treće osobe — kao što je to slučaj kad prilikom prodaje stanova nositelj projekta snosi marketinške i administrativne troškove te provizije za agente za nekretnine, koji su također u korist vlasnika zemljišta — ne sprečava to da se porez na dodanu vrijednost koji se plaća na te troškove može u potpunosti odbiti ako se utvrди da između izdataka i gospodarske djelatnosti poreznog obveznika postoji izravna i neposredna veza i da je korist za treću osobu sporedna u odnosu na potrebe poduzeća poreznog obveznika?

2. Vrijedi li to načelo i onda kad nije riječ o općim troškovima, nego o troškovima pripisivima točno određenim izlaznim transakcijama koje podliježu ili ne podliježu porezu na dodanu vrijednost, poput u ovom slučaju prodaje stanova, s jedne strane, i zemljista, s druge strane?
3. Ima li okolnost da porezni obveznik ima mogućnost/pravo prebaciti dio izdataka na treće osobe kojima su u korist, ali to ne učini, ikakva utjecaja na pitanje mogućnosti odbitka poreza na dodanu vrijednost kojemu podliježu ti izdaci?

(¹) Šesta direktiva Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklajivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet — zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje (SL 1977., L 145, str. 1.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. svibnja 2019. uputio Raad van State (Belgija) — Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV protiv Belgische Staat

(predmet C-407/19)

(2019/C 288/33)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV

Tuženik: Belgische Staat

Prethodna pitanja

1. Treba li članke 49., 56., 45., 34., 35., 101. ili 102. UFEU-a, prema potrebi u vezi s člankom 106. stavkom 1. UFEU-a, tumačiti na način da im se protivi pravilo iz članka 1. Kraljevskog dekreta od 5. srpnja 2004., „o priznavanju lučkih radnika u lučkim područjima koja spadaju u područje primjene Zakona od 8. lipnja 1972. o radu u lukama“ u vezi s člankom 2. tog dekreta, točnije pravilo prema kojem se lučki radnici u smislu članka 1. stavka 1. podstavka 1. spomenutog dekreta ili uključuju ili ne uključuju u interesno udruženje (pool) lučkih radnika, pri čemu se u obzir uzima potreba za radnom snagom, ako ih prizna zajednička administrativna komisija, koja se sastoji od članova koje su imenovale organizacije poslodavaca zastupljene u određenom zajedničkom pododboru, s jedne strane, i u njoj zastupljenih organizacija radnika, s druge strane, ako se istodobno u obzir uzme činjenica da za tu administrativnu komisiju nije predviđen nikakav rok za donošenje odluke i da protiv njezine odluke o priznavanju postoji samo sudski pravni lijek?
2. Treba li članke 49., 56., 45., 34., 35., 101. ili 102. UFEU-a, prema potrebi u vezi s člankom 106. stavkom 1. UFEU-a, tumačiti na način da im se protivi pravilo uvedeno člankom 4. stavkom 1. točkama 2., 3., 6. i 8. Kraljevskog dekreta od 5. srpnja 2004. u verziji članka 4. točaka 2., 3., 4. odnosno 6. pobijanog Kraljevskog dekreta od 10. srpnja 2016., točnije pravilo prema kojem se za priznavanje svojstva lučkog radnika zahtijeva da je radnik a) proglašen sposobnim od strane vanjske službe za prevenciju i zaštitu zdravlja na radnom mjestu, kojoj u skladu s člankom 3. bis Zakona od 8. lipnja 1972. „o radu u lukama“ imenovana organizacija poslodavaca pripada u svojstvu ovlaštene osobe b) uspješno prošao psihološka testiranja koje je provelo tijelo koje je u tu svrhu u svojstvu ovlaštene osobe imenovala priznata organizacija poslodavaca u skladu s istim člankom 3. bis Zakona od 8. lipnja 1972. c) tri tjedna pohadao pripremne tečajeve koji se odnose na sigurnost na radu i stjecanje stručne osposobljenosti te je položio završni ispit, kao i d) već ima ugovor o radu, kada je riječ o lučkom radniku koji se ne uključuje u interesno

udruženje (*pool*), pri čemu inozemni lučki radnici u vezi s člankom 4. stavkom 3. Kraljevskog dekreta od 5. srpnja 2004. moraju moći dokazati da u drugoj državi članici ispunjavaju slične uvjete kako se u svrhu pobijanog pravila više ne bi podvrgavali tim uvjetima?

3. Treba li članke 49., 56., 45., 34., 35., 101. ili 102. UFEU-a, prema potrebi u vezi s člankom 106. stavkom 1. UFEU-a, tumačiti na način da im se protivi pravilo uvedeno člankom 2. stavkom 3. Kraljevskog dekreta od 5. srpnja 2004. u verziji članka 2. pobijanog Kraljevskog dekreta od 10. srpnja 2016., točnije pravilo prema kojem se trajanje priznavanja lučkih radnika koji se ne uključuju u interesno udruženje (*pool*) te ih stoga poslodavac u skladu sa Zakonom od 3. srpnja 1978., „o ugovorima o radu“ izravno zaposjava putem ugovora o radu ograničava na trajanje tog ugovora o radu, tako da se svaki put mora pokrenuti novi postupak priznavanja?
4. Treba li članke 49., 56., 45., 34., 35., 101. ili 102. UFEU-a, prema potrebi u vezi s člankom 106. stavkom 1. UFEU-a, tumačiti na način da im se protivi pravilo uvedeno člankom 13/1 Kraljevskog dekreta od 5. srpnja 2004. u verziji članka 17. Kraljevskog dekreta od 10. srpnja 2016., točnije prijelazna mjera prema kojoj se ugovor o radu o kojem je riječ u trećem prethodnom pitanju najprije mora sklopiti na neodređeno vrijeme, od 1. srpnja 2017. na najmanje dvije godine, od 1. srpnja 2018. na najmanje godinu dana, od 1. srpnja 2019. na najmanje šest mjeseci i od 1. srpnja 2020. na razdoblje koje se slobodno može odrediti?
5. Treba li članke 49., 56., 45., 34., 35., 101. ili 102. UFEU-a, prema potrebi u vezi s člankom 106. stavkom 1. UFEU-a, tumačiti na način da im se protivi pravilo iz članka 15/1 Kraljevskog dekreta od 5. srpnja 2004. u verziji članka 18. Kraljevskog dekreta od 10. srpnja 2016., točnije (prijelazna) mjera prema kojoj se prijašnjim zakonodavstvom priznati lučki radnici automatski priznaju kao lučki radnici interesnog udruženja (*pool*), čime se ograničava mogućnost poslodavca da te lučke radnike izravno zaposli (putem ugovora o radu na neodređeno vrijeme) i poslodavci se sprječavaju u tome da dobru radnu snagu vežu za sebe na način da s njima izravno sklope ugovor na neodređeno vrijeme te im nude sigurnost zaposlenja prema pravilima općeg radnog prava?
6. Treba li članke 49., 56., 45., 34., 35., 101. ili 102. UFEU-a, prema potrebi u vezi s člankom 106. stavkom 1. UFEU-a, tumačiti na način da im se protivi pravilo uvedeno člankom 4. stavkom 2. Kraljevskog dekreta od 5. srpnja 2004. u verziji članka 4. točke 7. Kraljevskog dekreta od 10. srpnja 2016., točnije pravilo prema kojem kolektivni ugovor utvrđuje uvjete i pravila pod kojima lučki radnik može biti zaposlen na nekom drugom lučkom području od onog u kojem je priznat, čime se ograničava mobilnost radnika među lučkim područjima, a da sam zakonodavac ne objašnjava koji to mogu biti uvjeti i pravila?
7. Treba li članke 49., 56., 45., 34., 35., 101. ili 102. UFEU-a, prema potrebi u vezi s člankom 106. stavkom 1. UFEU-a, tumačiti na način da im se protivi pravilo uvedeno člankom 1. stavkom 3. Kraljevskog dekreta od 5. srpnja 2004. u verziji članka 1. točke 2. Kraljevskog dekreta od 10. srpnja 2016., točnije pravilo prema kojem (logistički) radnici koji u smislu članka 1. Kraljevske uredbe od 12. siječnja 1973., „o osnivanju paritetnog odbora za poslovanje luke kao i za određivanje njegova naziva i njegovih nadležnosti“ rade na mjestima na kojima se roba u svrhu njezine daljnje distribucije ili otpreme modificira, što neizravno dovodi do dokazane dodane vrijednosti, moraju imati potvrdu o sigurnosti, pri čemu se ta potvrda o sigurnosti smatra priznavanjem u smislu Zakona od 8. lipnja 1972., „o radu u lukama“, uzimajući u obzir činjenicu da je traži poslodavac koji je s radnikom sklopio ugovor o obavljanju odgovarajućih djelatnosti, da njezino izdavanje slijedi uz predočenje ugovora o radu i osobne iskaznice te su pravila postupka koji se mora poštovati propisana kolektivnim ugovorom, a da zakonodavac u tom pogledu ništa ne pojašnjava?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. svibnja 2019. uputio Bundesverwaltungsgericht (Njemačka) —
Johannes Dietrich protiv Hessischer Rundfunk**

(predmet C-422/19)

(2019/C 288/34)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Johannes Dietrich

Tuženik: Hessischer Rundfunk

Prethodna pitanja

1. Protivi li se isključivoj nadležnosti koju Unija, na temelju članka 2. stavka 1. u vezi s člankom 3. stavkom 1. točkom (c) UFEU-a, ima u području monetarne politike kad je riječ o državama članicama čija je valuta euro pravni akt jedne od tih država članica kojim se predviđa obveza javnih ustanova države članice da prihvate euronovčanice prilikom ispunjavanja obveza novčanih davanja koje nalažu javne vlasti?
2. Sadržava li utvrđenje statusa novčanica nominiranih u eurima kao zakonskog sredstva plaćanja iz članka 128. stavka 1. treće rečenice UFEU-a, članka 16. stavka 1. treće rečenice Protokola (br. 4) o Statutu Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke te članka 10. druge rečenice Uredbe Vijeća (EZ) br. 974/98 od 3. svibnja 1998. o uvođenju eura (¹) zabranu javnim ustanovama države članice da odbiju ispunjenje obveze novčanih davanja koju nalažu javne vlasti takvim novčanicama ili pravo Unije ostavlja prostora za odredbe kojima se isključuje mogućnost plaćanja euronovčanicama za određene obveze novčanih davanja koje nalažu javne vlasti?
3. U slučaju potvrđnog odgovora na prvo pitanje i niječnog odgovora na drugo pitanje:

Može li se pravni akt države članice čija je valuta euro donesen u području monetarne politike koja je u isključivoj nadležnosti Unije primijeniti ako Unija nije, i sve dok nije, izvršila svoju nadležnost?

(¹) SL 1998, L 139, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 10., svežak 3., str. 38.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. svibnja 2019. uputio Bundesverwaltungsgericht (Njemačka) —
Norbert Häring protiv Hessischer Rundfunk**

(predmet C-423/19)

(2019/C 288/35)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Norbert Häring

Tuženik: Hessischer Rundfunk

Prethodna pitanja

1. Protivi li se isključivoj nadležnosti koju Unija, na temelju članka 2. stavka 1. u vezi s člankom 3. stavkom 1. točkom (c) UFEU-a, ima u području monetarne politike kad je riječ o državama članicama čija je valuta euro pravni akt jedne od tih država članica kojim se predviđa obveza javnih ustanova države članice da prihvate euronovčanice prilikom ispunjavanja obveza novčanih davanja koje nalažu javne vlasti?
2. Sadržava li utvrđenje statusa novčanica nominiranih u eurima kao zakonskog sredstva plaćanja iz članka 128. stavka 1. treće rečenice UFEU-a, članka 16. stavka 1. treće rečenice Protokola (br. 4) o Statutu Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke te članka 10. druge rečenice Uredbe Vijeća (EZ) br. 974/98 od 3. svibnja 1998. o uvođenju eura⁽¹⁾ zabranu javnim ustanovama države članice da odbiju ispunjenje obveze novčanih davanja koju nalažu javne vlasti takvim novčanicama ili pravo Unije ostavlja prostora za odredbe kojima se isključuje mogućnost plaćanja euronovčanicama za određene obveze novčanih davanja koje nalažu javne vlasti?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje i niječnog odgovora na drugo pitanje:

Može li se pravni akt države članice čija je valuta euro donesen u području monetarne politike koja je u isključivoj nadležnosti Unije primijeniti ako Unija nije, i sve dok nije, izvršila svoju nadležnost?

⁽¹⁾ SL 1998, L 139, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 10., svezak 3., str. 38.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. svibnja 2019. uputila Curtea de Apel Bucureşti (Rumunjska) — Cabinet de avocat UR protiv Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București și dr.

(predmet C-424/19)

(2019/C 288/36)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Bucureşti

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Cabinet de avocat UR

Tuženici: Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ, NK

Prethodna pitanja

1. U području primjene članka 9. stavka 1. Direktive Vijeća 2006/112/EZ (o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost) (¹), obuhvaća li pojam „porezni obveznik” i osobe koje obavljaju zanimanje odvjetnika?
2. Dopušta li načelo nadređenosti prava Unije da se u naknadnom postupku odstupi od pravomoćnosti koju uživa konačna sudska odluka kojom je u bitnome utvrđeno da, u kontekstu primjene i tumačenja nacionalnog zakonodavstva u području poreza na dodanu vrijednost, odvjetnik ne isporučuje robu, ne obavlja gospodarsku djelatnost i ne sklapa ugovore o pružanju usluga već ugovore o pružanju pravne pomoći?

(¹) Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svežak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. lipnja 2019. uputio Sofijski rajonen sad (Bugarska) — Dioničko društvo za osiguranje „Bulstrad Vienna Insurance Group” AD protiv Društva za osiguranje „Olympic”

(predmet C-427/19)

(2019/C 288/37)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Sofijski rajonen sad

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Dioničko društvo za osiguranje „Bulstrad Vienna Insurance Group” AD

Tuženik: Društvo za osiguranje „Olympic”

Prethodna pitanja

1. Treba li prilikom tumačenja članka 630. Kodeksa za zastrahovaneto (Zakonik o osiguranju) u svjetlu članka 274. Direktive 2009/138/EZ (¹) Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) polaziti od pretpostavke da odluka tijela države članice o oduzimanju odobrenja za rad društvu za osiguranje te o imenovanju njegova privremenog likvidatora a da pritom nije otvoren sudski postupak likvidacije predstavlja „odluku o pokretanju postupka likvidacije”?
2. Jesu li sudovi drugih država članica u skladu s člankom 274. Direktive 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) dužni primjenjivati pravne propise države članice u kojoj osiguravatelj, kojemu je oduzeto odobrenje za rad i kojemu je imenovan privredni likvidator, ima svoje sjedište, a kojima je previđeno da se u slučaju imenovanja likvidatora moraju prekinuti svi sudski postupci protiv tog društva i kada to nije izričito predviđeno njihovim nacionalnim pravom?

(¹) SL 2009., L 335, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svežak 10., str. 153.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. lipnja 2019. uputio Oberlandesgericht Koblenz (Njemačka) — Remondis GmbH protiv Abfallzweckverband Rhein-Mosel-Eifel

(predmet C-429/19)

(2019/C 288/38)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Koblenz

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Remondis GmbH

Tuženik: Abfallzweckverband Rhein-Mosel-Eifel

Drugi sudionik u postupku: Landkreis Neuwied

Prethodno pitanje

Treba li članak 12. stavak 4. točku (a) Direktive 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ⁽¹⁾ tumačiti na način da suradnja postoji već ako javni naručitelj koji je nadležan za zbrinjavanje otpada na svojem području uslugu zbrinjavanja koja je prema nacionalnom pravu u njegovoj isključivoj nadležnosti, za čije je izvršenje potrebno više radnih postupaka, ne obavlja u potpunosti samostalno, nego izvršavanje potrebnih radnih postupaka uz naknadu povjerava drugom javnom naručitelju koji je neovisan o njemu, a koji je također nadležan za zbrinjavanje otpada na svojem području?

⁽¹⁾ SL 2014., L 94, str. 65.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. lipnja 2019. uputio Tribunalul Cluj (Rumunjska) — SC C.F. SRL protiv A.J.F.P.M., D.G.R.F.P.C

(predmet C-430/19)

(2019/C 288/39)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Cluj

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SC C.F. SRL

Tuženici: A.J.F.P.M., D.G.R.F.P.C

Prethodna pitanja

1. Treba li i mora li, s obzirom na načelo poštovanja prava na obranu, kao što proizlazi iz sudske prakse Suda (predmeti Solvay, Sopropé Organizações de Calçado Lda i Ispas), posljedica nedostatka mogućnosti pristupa fizičke osobe informacijama na temelju kojih je donesen upravni porezni akt biti njegova ništetnost, unatoč činjenici da se taj akt poziva na neke elemente iz upravnog spisa?
2. Sprječavaju li načela neutralnosti, proporcionalnosti i ekvivalentnosti ostvarivanje prava na odbitak u području PDV-a i poreza na dobit poduzeća u slučaju društva s besprijeckornim postupanjem s poreznog stajališta, kojem se uskraćuje ostvarivanje prava na odbitak u području poreza na dobit poduzeća zbog poreznog postupanja dobavljača koje se smatra neodgovarajućim na temelju elemenata poput nedostatka ljudskih resursa, nedostatka prijevoznih sredstava, čemu se dodaje činjenica da porezno tijelo ne pruža dokaz ni o jednoj aktivnosti iz koje proizlazi porezna/kaznena odgovornost tih dobavljača?
3. Je li u skladu s pravom Unije nacionalna praksa koja ostvarivanje prava na odbitak na području PDV-a i poreza na dobit poduzeća uvjetuje posjedovanjem drugih popratnih dokumenata osim fiskalnih računa, kao što su npr. procjena troškova i izvješće o napretku radova, dodatni popratni dokumenti koje nacionalna porezna vlast ne određuje na jasan i precizan način?
4. Može li se, u smislu presude u predmetu WebMindLicenses, smatrati da je riječ o poreznoj prijevari u slučaju u kojem porezni obveznik kupi dobra i usluge od drugog poreznog obveznika koji je korisnik drugačijeg poreznog režima od onoga poreznog obveznika o kojem je riječ?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. lipnja 2019. uputio Vänersborgs tingsrätt, mark- och miljödomstolen
(Švedska) — Föreningen Skydda Skogen**

(predmet C-473/19)

(2019/C 288/40)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Vänersborgs tingsrätt, mark- och miljödomstolen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Föreningen Skydda Skogen

Tuženici: Länsstyrelsen i Västra Götalands län, B.A.B.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 5. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća 2009/147/EZ (⁽¹⁾) od 30. studenoga 2009. o očuvanju divljih ptica tumačiti na način da mu se protivi nacionalna praksa u skladu s kojom se zabrana odnosi samo na vrste navedene u Prilogu 1. Direktivi 2009/147 ili koje su u određenoj mjeri ugrožene ili su izložene dugoročnom opadanju populacijske razine?
2. Treba li pojmove „namjerno ubijanje/uznemiravanje/uništavanje“ iz članka 5. točaka (a) do (d) Direktive 2009/147 i članka 12. točaka (a) do (c) Direktive Vijeća 92/43/EEZ (⁽²⁾) od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore tumačiti na način da im se protivi nacionalna praksa u skladu s kojom, ako je svrha mjera očito različita od ubijanja ili uznemiravanja vrsta (primjerice, mjere u području šumarstva ili prostornog uređenja), mora postojati mjerama izazvana opasnost od štetnih učinaka na stanje očuvanosti vrsta, kako bi se primjenile zabrane?
3. Ako je odgovor na bilo koji dio drugog pitanja takav da se, kako bi se primjenjivala zabrana, šteta ocjenjuje na nekoj drugoj razini različitoj od pojedinačne, treba li ocjenu izvršiti u nekom od sljedećih opsega ili na nekoj od sljedećih razina:
 - a. određeni geografski ograničeni dio populacije kako je definiran pod (a), primjerice unutar granica regije, države članice ili Europske unije;
 - b. dotična lokalna populacija (biološki izolirana od drugih populacija vrste);
 - c. dotična metapopulacija;
 - d. cjelokupna populacija vrste u okviru relevantnog biogeografskog regionalnog područja areala vrste?
4. Treba li izraz „oštećivanje ili uništavanje“ lokaliteta za razmnožavanje životinja iz članka 12. točke (d) Direktive 92/43 tumačiti tako da isključuje nacionalnu praksu koja podrazumijeva da se, unatoč preventivnim mjerama, gubi kontinuirana ekološka funkcionalnost (KEF) staništa dotične vrste, bilo oštećivanjem, uništavanjem ili pogoršavanjem, izravno ili neizravno, pojedinačno ili kumulativno, tako da se zabrana primjenjuje samo ako je vjerojatno da će se stanje očuvanosti dotične vrste pogoršati na jednoj od razina navedenih u trećem pitanju?
5. Ako je odgovor na četvrti pitanje niječan, odnosno ako se, kako bi se primjenjivala zabrana, šteta ocjenjuje na razini različitoj od staništa u pojedinačnom području, treba li se ocjena izvršiti u nekom od sljedećih opsega ili na nekoj od sljedećih razina:
 - a. određeni geografski ograničen dio populacije kako je definiran pod (a), primjerice unutar granica regije, države članice ili Europske unije;
 - b. dotična lokalna populacija (biološki izolirana od drugih populacija vrste);
 - c. dotična metapopulacija;
 - d. cjelokupna populacija vrste u okviru relevantnog biogeografskog regionalnog područja areala vrste?

Drugo i četvrto pitanje koje je uputio mark- och miljödomstolen (Sud za nekretnine i okoliš, Švedska) uključuju pitanje prestaje li se primjenjivati sustav stroge zaštite iz direktiva na vrste u odnosu na koje je cilj direktiva (povoljno stanje očuvanosti) postignut.

⁽¹⁾ SL 2010., L 20, str. 7. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 15., svežak 32., str. 128. i ispravak SL 2015., L 75, str. 20.)

⁽²⁾ SL 1992., L 206, str. 7. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 15., svežak 2., str. 14.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. lipnja 2019. uputio Vänersborgs tingsrätt, mark- och miljödomstolen
(Švedska) — Naturskyddsföreningen i Härryda, Göteborgs Ornitologiska Förening**

(predmet C-474/19)

(2019/C 288/41)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Vänersborgs tingsrätt, mark- och miljödomstolen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Naturskyddsföreningen i Härryda, Göteborgs Ornitologiska Förening

Tuženici: Länsstyrelsen i Västra Götalands län, U.T.B.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 5. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća 2009/147/EZ⁽¹⁾ od 30. studenoga 2009. o očuvanju divljih ptica tumačiti na način da mu se protivi nacionalna praksa u skladu s kojom se zabrana odnosi samo na vrste navedene u Prilogu 1. Direktivi 2009/147 ili koje su u određenoj mjeri ugrožene ili su izložene dugoročnom opadanju populacijske razine?
2. Treba li pojmove „namjerno ubijanje/uznemiravanje/uništavanje“ iz članka 5. točaka (a) do (d) Direktive 2009/147 i članka 12. točaka (a) do (c) Direktive Vijeća 92/43/EEZ⁽²⁾ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore tumačiti na način da im se protivi nacionalna praksa u skladu s kojom, ako je svrha mjera očito različita od ubijanja ili uznemiravanja vrsta (primjerice, mjere u području šumarstva ili prostornog uređenja), mora postojati mjerama izazvana opasnost od štetnih učinaka na stanje očuvanosti vrsta, kako bi se primjenile zabrane?
3. Ako je odgovor na bilo koji dio drugog pitanja takav da se, kako bi se primjenjivala zabrana, šteta ocjenjuje na nekoj drugoj razini različitoj od pojedinačne, treba li ocjenu izvršiti u nekom od sljedećih opsega ili na nekoj od sljedećih razina:
 - a. određeni geografski ograničeni dio populacije kako je definiran pod (a), primjerice unutar granica regije, države članice ili Europske unije;
 - b. dotična lokalna populacija (biološki izolirana od drugih populacija vrste);
 - c. dotična metapopulacija;
 - d. cjelokupna populacija vrste u okviru relevantnog biogeografskog regionalnog područja areala vrste?
4. Treba li izraz „oštećivanje ili uništavanje“ lokaliteta za razmnožavanje životinja iz članka 12. točke (d) Direktive 92/43 tumačiti tako da isključuje nacionalnu praksu koja podrazumijeva da se, unatoč preventivnim mjerama, gubi kontinuirana ekološka funkcionalnost (KEF) staništa dotične vrste, bilo oštećivanjem, uništavanjem ili pogoršavanjem, izravno ili neizravno, pojedinačno ili kumulativno, tako da se zabrana primjenjuje samo ako je vjerojatno da će se stanje očuvanosti dotične vrste pogoršati na jednoj od razina navedenih u trećem pitanju?

5. Ako je odgovor na četvrtu pitanje niječan, odnosno ako se, kako bi se primjenjivala zabrana, šteta ocjenjuje na razini različitoj od staništa u pojedinačnom području, treba li se ocjena izvršiti u nekom od sljedećih opsega ili na nekoj od sljedećih razina:
- određeni geografski ograničen dio populacije kako je definiran pod (a), primjerice unutar granica regije, države članice ili Europske unije;
 - dotična lokalna populacija (biološki izolirana od drugih populacija vrste);
 - dotična metapopulacija;
 - cjelokupna populacija vrste u okviru relevantnog biogeografskog regionalnog područja areala vrste?

Drugo i četvrtu pitanje koje je uputio mark- och miljödomstolen (Sud za nekretnine i okoliš, Švedska) uključuju pitanje prestaje li se primjenjivati sustav stroge zaštite iz direktiva na vrste u odnosu na koje je cilj direktiva (povoljno stanje očuvanosti) postignut.

(¹) SL 2010., L 20, str. 7. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 15., svezak 32., str. 128. i ispravak SL 2015., L 75, str. 20.)
(²) SL 1992., L 206, str. 7. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 15., svezak 2., str. 14.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. lipnja 2019. uputio Kammarrätten i Göteborg (Švedska) — Allmänna ombudet hos Tullverket protiv Combinova AB

(predmet C-476/19)

(2019/C 288/42)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Kammarrätten i Göteborg

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Allmänna ombudet hos Tullverket

Druga stranka u žalbenom postupku: Combinova AB

Prethodno pitanje

Carinski dug za uvoz ili izvoz koji je nastao prema članku 79. gasi se u skladu s člankom 124. stavkom 1. točkom (k) (¹) ako je pružen zadovoljavajući dokaz carinskim tijelima da roba nije bila korištena ili upotrijebljena i da je bila iznesena izvan carinskog područja Unije. Znači li pojam „korištena” da je roba obrađena ili rafinirana u svrhu za koju je trgovačkom društvu izdano odobrenje za tu robu ili se pojam odnosi na korištenje koje nadilazi obradu ili rafinaciju? Je li relevantno je li korištenje uslijedilo prije ili nakon nastanka carinskog duga?

(¹) Uredba (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije (SL 2013., L 269, str. 1.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. lipnja 2019. uputio Cour du travail de Liège (Belgija) — Ville de Verviers protiv J

(predmet C-483/19)

(2019/C 288/43)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour du travail de Liège

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Ville de Verviers

Druga stranka u žalbenom postupku: J

Prethodna pitanja

1. Znači li činjenica da su socijalni partneri putem mišljenja br. 1342 Nacionalnog vijeća za rad odlučili iskoristiti mogućnost isključivanja iz područja primjene navedenog okvirnog sporazuma, koja se predviđa člankom 2. [točkom 2.] podtočkama (a) i (b), da u pogledu ugovora o radu koji su zaključeni u okviru posebnog programa obrazovanja, uključivanja na tržište rada i stručne prekvalifikacije na teret države ili koji subvencionira država, belgijski zakonodavac samim time nije obvezan donijeti precizne, objektivne i konkretnе odredbe koje imaju za cilj radnicima zaposlenim na tim subvencioniranim radnim mjestima zajamčiti postizanje ciljeva navedenog okvirnog sporazuma?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje, odnosno u slučaju da Belgija Država zadrži obveze koje je preuzeila u pogledu provedbe Direktive Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o radu na određeno vrijeme⁽¹⁾, protivi li se članku 5. točki 1. podtočki (a) navedenog okvirnog sporazuma nacionalna odredba poput članka 10. Zakona od 3. srpnja 1978. o ugovorima o radu, kojom se dopušta sklapanje uzastopnih ugovora o radu na određeno vrijeme a da se pritom ne poštuju strogi uvjeti u pogledu maksimalnog trajanja i obnavljanja, utvrđeni u članku 10.bis tog zakona, ako javni poslodavac navede „legitimne razloge“, koji se u navedenom zakonu drugačije ne preciziraju, ali opravdavaju to neograničeno uzastopno sklapanje ugovora o radu na određeno vrijeme?
3. Također u slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje, podrazumijeva li članak 5. točka 1. podtočka (a) navedenog okvirnog sporazuma da je nacionalni sud pred kojim se vodi spor između javnog poslodavca i radnika zaposlenog na temelju uzastopnih ugovora o radu na određeno vrijeme koji su sklopljeni u okviru različitih programa obrazovanja, uključivanja na tržište rada i prekvalifikacije, obvezan ocijeniti valjanost njihova uzastopnog sklapanja s obzirom na „objektivne razloge“ definirane u sudskoj praksi Suda Europske unije?

Mogu li se u takvom slučaju „legitimni razlozi“ na koje se poziva taj javni poslodavac smatrati „objektivnim razlozima“ koji opravdavaju sklapanje tih uzastopnih ugovora na određeno vrijeme iako se pritom ne poštuju uvjeti utvrđeni u navedenom članku 10.bis, radi, s jedne strane, sprečavanja i borbe protiv zloupornabla sklapanja uzastopnih ugovora na određeno vrijeme u slučajevima u kojima ih se ne upotrebljava kako bi se ispunile privremene potrebe, nego stalne i trajne potrebe za socijalnom kohezijom među stanovništvom bez stabilnog zaposlenja i, s druge strane, uzimanja u obzir posebnih ciljeva koji se nastoje postići tim ugovorima o uključivanju na tržište rada, sklopljenim u okviru te socijalne politike zapošljavanja koju su razvile Belgija Država i Valonska regija te koja uvelike ovisi o javnim sredstvima?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP (SL 1999., L 175, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 5., svezak 4., str. 228.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. lipnja 2019. uputio Cour de cassation (Francuska) — Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier protiv Société Fromagère du Livradois SAS

(predmet C-490/19)

(2019/C 288/44)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier

Tuženik: Société Fromagère du Livradois SAS

Prethodno pitanje

Treba li članak 13. stavak 1. Uredbe Vijeća br. 510/2006 od 20. ožujka 2006. (¹) i članak 13. stavak 1. Uredbe br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. (²) tumačiti na način da se njima zabranjuje jedino to da se treća strana koristi registriranim nazivom ili ih treba tumačiti na način da se njima zabranjuje prezentiranje proizvoda zaštićenog oznakom izvornosti, konkretno, oponašanje njegova karakterističnog oblika ili izgleda, koje potrošača može dovesti u zabludu glede pravog podrijetla proizvoda, čak i ako se ne koristi registrirani naziv?

(¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 510/2006 od 20. ožujka 2006. o zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti poljoprivrednih i prehranbenih proizvoda (SL 2006., L 93, str. 12.) (SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 3., svežak 4., str. 184.)

(²) Uredba (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode (SL 2012., L 343, str. 1.) (SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 15., svežak 25., str. 31.)

Rješenje predsjednika Suda od 29. travnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesverwaltungsgericht Oberösterreich — Austrija) — Gmalieva s.r.o., Manfred Naderhirt, uz sudjelovanje Landespolizeidirektion Oberösterreich, Bezirkshauptmann von Linz-Land

(predmet C-633/17) (¹)

(2019/C 288/45)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

(¹) SL C 42, 5.2.2018.

Rješenje predsjednika Suda od 17. travnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia de Canarias — Španjolska) — Unión Insular de CC.OO. de Lanzarote protiv Swissport Spain Aviation Services Lanzarote SL

(predmet C-167/18) ⁽¹⁾

(2019/C 288/46)

Jezik postupka: španjolski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 211, 18.6.2018.

Rješenje predsjednika Suda od 12. travnja 2019. — Europska komisija protiv Republike Slovenije, koju podupiru: Kraljevina Belgija, Francuska Republika

(predmet C-188/18) ⁽¹⁾

(2019/C 288/47)

Jezik postupka: slovenski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 152, 30.4.2018.

Rješenje predsjednika Suda od 13. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal d'instance de Sens — Francuska) — X

(predmet C-562/18) ⁽¹⁾

(2019/C 288/48)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 408, 12.11.2018.

Rješenje predsjednika Suda od 10. svibnja 2019. — Apple Distribution International protiv Europske komisije koju podupire Francuska Republika

(predmet C-633/18 P) (¹)

(2019/C 288/49)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

(¹) SL C 436, 3.12.2018.

Rješenje predsjednika Suda od 12. travnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesgericht Korneuburg — Austrija) — British Airways plc protiv MF

(predmet C-643/18) (¹)

(2019/C 288/50)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

(¹) SL C 4, 7.1.2019.

Rješenje predsjednika Suda od 12. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Okresný súd Bratislava V — Slovačka) — kazneni postupak protiv R.B.

(predmet C-149/19) (¹)

(2019/C 288/51)

Jezik postupka: slovački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

(¹) SL C 148, 29.4.2019.

Rješenje predsjednika Suda od 5. lipnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Handelsgericht Wien — Austrija) — GB protiv Decker KFZ-Handels u.-Reparatur GmbH, Volkswagen AG

(predmet C-244/19) ⁽¹⁾

(2019/C 288/52)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 182, 27.5.2019.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 19. lipnja 2019. — NeXovation protiv Komisije

(predmet T-353/15) (¹)

(„Državne potpore — Pojedinačne potpore u korist kompleksa Nürburgring za izgradnju zabavnog parka, hotela i restorana te organizaciju automobilskih utrka — Odluka kojom se potpore proglašavaju nespojivima s unutarnjim tržistem — Odluka kojom se utvrđuje da se povrat potpora koje su proglašene nespojivima ne tiče novog vlasnika Nürburgring kompleksa — Tužba za poništenje — Nepostojanje bitnog utjecaja na konkurentsku poziciju — Nedopuštenost — Odluka kojom se utvrđuje nepostojanje državne potpore na kraju faze prethodnog ispitivanja — Tužba za poništenje — Zainteresirana osoba — Pravni interes — Dopuštenost — Povreda postupovnih prava — Nepostojanje teškoća prilikom zahtijevanja pokretanja službenog istražnog postupka — Pritužba — Otuđenje imovine korisnika državnih potpora koje su proglašene nespojivima — Otvoren, transparentan, nediskriminirajući i bezuvjetan natječajni postupak — Pažljivo i nepristrano ispitivanje — Obveza obrazlaganja”)

(2019/C 288/53)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: NeXovation, Inc. (Hendersonville, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: u početku, A. von Bergwelt, F. Henkel i M. Nordmann, a zatim A. von Bergwelt i M. Nordmann, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: L. Flynn, T. Maxian Rusche i B. Stromsky, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi djelomičnog poništenja Odluke Komisije (EU) 2016/151 od 1. listopada 2014. o državnoj potpori Njemačke SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN) u korist Nürburgringa (SL 2016., L 34, str. 1.).

Izreka

1. Zahtjev za obustavu postupka po tužbi spojen je s odlukom o meritumu.
2. Zahtjev za obustavu postupka po tužbi se odbija.
3. Tužba se odbija.
4. Društvo NeXovation, Inc. snosi vlastite troškove kao i troškove Europske komisije.

(¹) SL C 311, 21.9.2015.

Presuda Općeg suda od 19. lipnja 2019. — Ja zum Nürburgring protiv Komisije(predmet T-373/15) ⁽¹⁾

(„Državne potpore — Pojedinačne potpore u korist kompleksa Nürburgring za izgradnju zabavnog parka, hotela i restorana te organizaciju automobilskih utrka — Odluka kojom se potpore proglašavaju nespojivima s unutarnjim tržištem — Odluka kojom se proglašava da se povrat potpora koje su proglašene nespojivima ne odnosi na novog vlasnika kompleksa Nürburgring — Tužba za poništenje — Nepostojanje bitnog utjecaja na konkurenčku poziciju — Udruga — Svojstvo pregovarača — Nedopuštenost — Odluka kojom se utvrđuje nepostojanje državne potpore nakon faze prethodnog ispitivanja — Tužba za poništenje — Zainteresirana stranka — Pravni interes — Dopuštenost — Povreda postupovnih prava zainteresiranih stranaka — Nepostojanje poteškoća koje bi zahtijevale pokretanje službenog istražnog postupka — Pritužba — Prodaja imovine korisnika državnih potpora koje su proglašene nespojivima — Otvoreni, transparentan, nediskriminirajući i bezuvjetni postupak javne nabave — Obveza obrazlaganja — Načelo dobre uprave”)

(2019/C 288/54)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Ja zum Nürburgring eV (Nürburg, Njemačka) (zastupnici: D. Frey, M. Rudolph i S. Eggerath, zatim D. Frey i M. Rudolph, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: L. Flynn, T. Maxian Rusche i B. Stromsky, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži djelomično poništenje odluke Komisije (EU) 2016/151 od 1. listopada 2014., koja se odnosi na državnu potporu SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN) koju je provela Njemačka u korist Nürburgringa (SL 2016., L 34, str. 1.).

Izreka

1. Zahtjev za obustavu postupka povodom tužbe se odbija.
2. Tužba se odbija.
3. Ja zum Nürburgring eV snosi vlastite troškove kao i troškove Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 337, 12.10.2015.

Presuda Općeg suda od 2. srpnja 2019. — Fulmen protiv Vijeća**(predmet T-405/15) ⁽¹⁾**

(„Izvanugovorna odgovornost — Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja poduzete protiv Islamske Republike Irana — Zamrzavanje finansijskih sredstava — Naknada štete navodno pretrpljene nakon uvrštenja i zadržavanja tužiteljeva imena na popisima osoba i subjekata na koje se primjenjuju mjere ograničavanja — Imovinska šteta — Neimovinska šteta”)

(2019/C 288/55)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Fulmen (Teheran, Iran) (zastupnici: A. Bahrami i N. Korogiannakis, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće europske unije (zastupnici: R. Liudvinaviciute-Cordeiro i M. Bishop, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Europska komisija (zastupnici: A. Aresu i D. Gauci, a zatim A. Aresu i R. Tricot, agenti)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 268. UFEU-a za naknadu štete koju je tužitelj navodno pretrpio nakon donošenja Odluke Vijeća 2010/413/ZVSP od 26. srpnja 2010. o mjerama ograničavanja protiv Irana i stavljanju izvan snage Zajedničkog stajališta 2007/140/ZVSP (SL 2010., L 195, str. 39.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 18., svezak 3., str. 220.), Provedbene Uredbe Vijeća (EU) br. 668/2010 od 26. srpnja 2010 o provedbi članka 7. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 423/2007 o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL 2010., L 195, str. 25.), Odluke Vijeća 2010/644/ZVSP od 25. listopada 2010 o izmjeni Odluke 2010/413 (SL 2010., L 281, str. 81.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 18., svezak 3., str. 255.) i Uredbe Vijeća (EU) br. 961/2010 od 25. listopada 2010. o mjerama ograničavanja protiv Irana i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 423/2007 (SL 2010., L 281, str. 1.), kojima je tužiteljevo ime uvršteno i zadržano na popisima osoba i subjekata na koje se primjenjuju mjere ograničavanja.

Izreka

1. Vijeću Europske unije nalaže se da društvo Fulmen isplati naknadu štete od 50 000 eura na ime pretrpljene neimovinske štete.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Fulmen, Vijeće i Europska komisija snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 337, 12.10.2015.

Presuda Općeg suda od 26. lipnja 2019. — NRW. Bank protiv SRB-a(predmet T-466/16) ⁽¹⁾

(„Tužba za poništenje — Ekonomski i monetarni unija — Bankovna unija — Jedinstveni sanacijski mehanizam za kreditne institucije i određena investicijska društva (SRM) — Jedinstveni fond za sanaciju (SRF) — Utvrđivanje ex ante doprinosa za 2016. — Rok za podnošenje tužbe — Nepravodobnost — Članak 76. Poslovnika Općeg suda — Nedopuštenost”)

(2019/C 288/56)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: NRW. Bank (Düsseldorf, Njemačka) (zastupnici: A. Behrens, J. Kraayvanger i J. Seitz, a zatim J. Seitz i D. Flore, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (zastupnici: B. Meyring, S. Schelo, T. Klupsch i S. Ianc, odvjetnici)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Vijeće Europske unije (zastupnici: K. Michoel i J. Bauerschmidt, agenti), Europska komisija (zastupnici: A. Steiblýtė i K.-Ph. Wojcik, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje, s jedne strane, odluke SRB-a koja je donesena na njegovoj izvršnoj sjednici od 15. travnja 2016. o ex ante doprinosima Jedinstvenom fondu za sanaciju za 2016. (SRB/ES/SRF/2016/06) i, s druge strane, odluke SRB-a koja je donesena na njegovoj izvršnoj sjednici od 20. svibnja 2016. o prilagodbi ex ante doprinosima Jedinstvenom fondu za sanaciju za 2016., i dopuni odluke SRB-a koja je donesena na njegovoj izvršnoj sjednici od 15. travnja 2016. o ex ante doprinosima Jedinstvenom fondu za sanaciju za 2016. (SRB/ES/SRF/2016/13) u dijelu u kojem se odnose na tužitelja.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. NRW. Bank snosiće vlastite troškove kao i one Jedinstvenog sanacijskog odbora (SRB).
3. Vijeće Europske unije i Europska komisija snosiće vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 371, 10.10.2016.

Presuda Općeg suda od 27. lipnja 2019. — Mađarska protiv Komisije

(predmet T-20/17) (¹)

(„Državne potpore — Mađarski porez na promet od oglašavanja — Progresivnost poreznih stopa — Odbitak 50 % prenesenih gubitaka od porezne osnovice za trgovačka društva koja nisu prijavila dobit u 2013. — Odluka kojom se mjeru potpore proglašavaju nespojivima s unutarnjim tržistem i nalaže njihov povrat — Pojam državne potpore — Uvjet koji se odnosi na selektivnost“)

(2019/C 288/57)

Jezik postupka: mađarski

Stranke

Tužitelj: Mađarska (zastupnici: M.-Z. Fehér, G. Koós i E.-Zs. Tóth, agenti)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: V. Bottka i P.-J. Loewenthal, agenti)

Intervenijent u potporu tužitelju: Republika Poljska (zastupnici: B. Majczyna, M. Rzotkiewicz, A. Kramarczyk — Szaładzińska, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja Odluke Komisije (EU) 2017/329 od 4. studenoga 2016. o mjeri SA.39235 (2015/C) (ex 2015/NN) koju je provela Mađarska u vezi s oporezivanjem prometa od oglašavanja (SL 2017., L 49, str. 36.).

Izreka

1. Odluka Komisije (EU) 2017/329 od 4. studenoga 2016. o mjeri SA.39235 (2015/C) (ex 2015/NN) koju je provela Mađarska u vezi s oporezivanjem prometa od oglašavanja se poništava.
2. Europska komisija snosit će vlastite troškove, kao i troškove Mađarske, uključujući i troškove postupka privremene pravne zaštite.
3. Republika Poljska snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 78, 13.3.2017.

Presuda Općeg suda od 19. lipnja 2019. — adidas protiv EUIPO-a — Shoe Branding Europe (Prikaz triju usporednih traka)

(predmet T-307/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Figurativni žig Europske unije koji prikazuje tri usporedne trake — Apsolutni razlog za ništavost — Nepostojanje razlikovnog karaktera stečenog uporabom — Članak 7. stavak 3. i članak 52. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji su postali članak 7. stavak 3. i članak 59. stavak 2. Uredbe (EU) 2017/1001) — Oblik uporabe koji se ne može uzeti u obzir — Oblik koji se značajnim izmjenama razlikuje od oblika u kojem je žig registriran — Obrnuti raspored boja“)

(2019/C 288/58)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: adidas AG (Herzogenaurach, Njemačka) (zastupnici: I. Fowler i I. Junkar, solicitors)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: M. Rajh i H. O'Neill, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Shoe Branding Europe BVBA (Oude-naarde, Belgija) (zastupnik: J. Løje, avocat)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. ožujka 2017. (predmet R 1515/2016-2) koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između društava Shoe Branding Europe i adidas.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu adidas AG nalaže se da, osim vlastitih troškova, snosi troškove Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) i društva Shoe Branding Europe BVBA.
3. Udruženje Marques snositi će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 231, 17.7.2017.

Presuda Općeg suda od 19. lipnja 2019. — Marriott Worldwide protiv EUIPO-a — AC Milan (AC MILAN)

(predmet T-28/18) (¹)

(„*Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija — Figurativni žig AC MILAN — Raniji verbalni žigovi Europske unije AC i AC HOTELS BY MARRIOTT i raniji figurativni žig AC HOTELS MARRIOTT — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Nepostojanje sličnosti znakova — Nepostojanje stečene razlikovnosti žiga AC — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001*“)

(2019/C 288/59)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Marriott Worldwide Corp. (Bethesda, Maryland, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: A. Reid, solicitor i S. Baran, barrister)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: E. Markakis i D. Walicka, zatim E. Markakis i H. O'Neill, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Associazione Calcio Milan SpA (AC Milan) (Milano, Italija) (zastupnici: A. Perani i G. Ghisletti, odvjetnici)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 16. studenoga 2017. (predmet R 356/2017-2), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Marriott Worldwide i AC Milan.

Izreka

1. Tužba se obija.
2. Društvu Marriott Worldwide Corp. nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 94, 12.3.2018.

Presuda Općeg suda od 19. lipnja 2019. — Brita protiv EUIPO-a (Oblik slavine)

(predmet T-213/18) (¹)

(„*Žig Europske unije — Prijava trodimenzionalnog žiga Europske unije — Oblik slavine — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EÜ) 2017/1001*“)

(2019/C 288/60)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Brita GmbH (Taunusstein, Njemačka) (zastupnik: P. Koch Moreno, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: J. Crespo Carrillo, agent)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 22. siječnja 2018. (predmet R 1864/2017-4), koja se odnosi na prijavu registracije trodimenzionalnog znaka koji čini oblik slavine kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Brita GmbH nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 166, 14.5.2018.

Presuda Općeg suda od 27. lipnja 2019. — Bodegas Altún protiv EUIPO-a — Codorníu (ANA DE ALTUN)

(predmet T-334/18) (¹)

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije ANA DE ALTUN — Raniji nacionalni figurativni žig ANNA — Relativni razlog za odbijanje — Ugled — Članak 8. stavak 5. Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2019/C 288/61)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Bodegas Altún, SL (Baños de Ebro, Španjolska) (zastupnik: J. Oria Sousa-Montes, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (zastupnici: S. Palmero Cabezas i H. O'Neill, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Codorníu, SA (Esplugues de Llobregat, Španjolska) (zastupnici: u početku, M. Ceballos Rodríguez i J. Güell Serra, odvjetnici, a zatim M. Ceballos Rodríguez i E. Stoyanov Edissonov, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. ožujka 2018. (predmet R 173/2018-1), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Codorníu i Bodegas Altún.

Izreka

1. Poništava se odluka prvog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 14. ožujka 2018. (predmet R 173/2018-1).
2. EUIPO će snositi vlastite troškove i polovicu troškova društva Bodegas Altún, SL.
3. Društvo Codorníu, SA će snositi vlastite troškove kao i polovicu troškova koje je imalo društvo Bodegas Altún.

(¹) SL C 249, 16.7.2018.

Presuda Općeg suda od 28. lipnja 2019. — Gibson Brands protiv EUIPO-a — Wilfer (Oblik trupa gitare)

(predmet T-340/18) (¹)

(„Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Trodimenzionalni žig Europske unije — Oblik trupa gitare — Apsolutni razlog za odbijanje — Razlikovni karakter — Članak 52. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 59. stavak 2. točka (a) Uredbe (EU) 2017/1001) — Razlikovni karakter stečen uporabom — Članak 52. stavak 2. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 59. stavak 2. Uredbe 2017/1001)“)

(2019/C 288/62)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Gibson Brands, Inc. (Nashville, Tennessee, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: u početku, K. Hughes, solicitor, A. Renck i C. Stöber, ovjetnici, a zatim A. Renck i C. Stöber)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: P. Sipos i H. O'Neill, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Hans-Peter Wilfer (Markeneukirchen, Njemačka) (zastupnici: O. Nilgen i A. Kockläuner, ovjetnici)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. ožujka 2018 (premet R 415/2017-2), koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između H-P. Wilfera i društva Gibson Brands.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Gibson Brands, Inc. nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 249, 16.7.2018.

Presuda Općeg suda od 13. lipnja 2019. — Pet King Brands protiv EUIPO-a– Virbac (SUIMOX)(predmet T-366/18) ⁽¹⁾

(„*Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije SUIMOX — Raniji verbalni žig Europske unije ZYMOX — Obveza obrazlaganja — Obavijest o odluci žalbenog vijeća — Dobra vjera i dužna pažnja adresata — Članak 94. stavak 1. Uredbe (EU) 2017/1001 — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe 2017/1001*“)

(2019/C 288/63)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Pet King Brands, Inc. (Bartlett, Illinois, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: T. Schmidpeter i S. Bauer, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: L. Rampini i H. O'Neill, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Virbac SA (Carros, Francuska) (zastupnik: D.-I. Tayer, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 21. ožujka 2018. (predmet R 1835/2017-5), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Pet King Brands i Virbac.

Izreka

1. Poništava se odluka petog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 21. ožujka 2018. (predmet R 1835/2017-5) s obzirom na „veterinarske proizvode, osim kapi za uši za životinje”, „veterinarske pripravke i proizvode za zdravstvenu njegu životinja, uključujući antibiotike za životinje, osim kapi za uši za životinje” i „proizvode za uništavanje životinjskih štetočina, osim kapi za uši za životinje”.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Svaka će stranka snositi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 276, 6.8.2018.

Presuda Općeg suda od 28. lipnja 2019. — Intercept Pharma i Intercept Pharmaceuticals protiv EMA-e

(predmet T-377/18) ⁽¹⁾

(„*Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Dokumenti u EMA-inu posjedu koji sadržavaju informacije koje su tužitelji dostavili u okviru odobrenja za stavljanje u promet lijeka Ocaliva — Odluka kojom se trećoj osobi odobrava pristup dokumentu — Izuzeće u vezi sa zaštitom sudskih postupaka*“)

(2019/C 288/64)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Intercept Pharma Ltd (Bristol, Ujedinjena Kraljevina) i Intercept Pharmaceuticals, Inc. (New York, New York, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: L. Tsang, J. Mulryne, E. Amos, H. Kerr-Peterson, solicitors, i F. Campbell, barrister)

Tuženik: Europska agencija za lijekove (zastupnici: u početku, S. Marino, S. Drosos, A. Rusanov i T. Jabłoński, a zatim S. Marino, S. Drosos, T. Jabłoński, R. Pita i G. Gavriilidou, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje EMA-ine odluke ASK-40399 od 15. svibnja 2018. kojom se trećoj osobi, na temelju Uredbe (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 1., svežak 16., str. 70.) odobrava pristup dokumentu koji sadržava informacije koje su podnesene u okviru zahtjeva za odobrenje za stavljanje u promet lijeka Ocaliva.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društвima Intercept Pharma Ltd i Intercept Pharmaceuticals, Inc. nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 311, 3.9.2018.

Presuda Općeg suda od 19. lipnja 2019. — Multifit protiv EUIPO-a (Premiere)

(predmet T-479/18) ⁽¹⁾

(„*Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije Premiere — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) i stavak 2. Uredbe (EU) 2017/1001*“)

(2019/C 288/65)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Njemačka) (zastupnici: N. Weber i L. Thiel, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: A. Sesma Merino, D. Walicka i A. Söder, agenti)

Predmet

Tužba za poništenje odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 28. svibnja 2018. (predmet R 2365/2017-2) u vezi s prijavom za registraciju verbalnog znaka Premiere kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Multifit Tiernahrungs GmbH nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 341, 24.9.2018.

Presuda Općeg suda od 18. lipnja 2019.—W. Kordes' Söhne Rosenschulen protiv EUIPO-a (Kordes' Rose Monique)

(predmet T-569/18) (¹)

(„Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije Kordes' Rose Monique — Apsolutni razlog za odbijanje — Žig koji se sastoji od označke biljne sorte — Bitni elementi — Članak 7. stavak 1. točka (m) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (m) Uredbe (EU) 2017/1001)“)

(2019/C 288/66)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: W. Kordes' Söhne Rosenschulen GmbH & Co KG (Klein Offenseth-Sparrieshoop, Njemačka) (zastupnik: G. Würtenberger, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: A. Söder, agent)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 25. travnja 2017. (predmet R 1929/2017-1) koja se odnosi na prijavu za registraciju verbalnog znaka Kordes' Rose Monique kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Poništava se odluka prvog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 25. travnja 2017. (predmet R 1929/2017-1).
2. EUIPO će snositi vlastite troškove kao i troškove društva W. Kordes' Söhne Rosenschulen GmbH & Co. KG koji su nastali tijekom postupka pred Općim sudom.

(¹) SL C 436, 3.12.2018.

Tužba podnesena 20. lipnja 2019. — Parlament protiv Axa Assurances Luxembourg i dr.

(predmet T-384/19)

(2019/C 288/67)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Europski parlament (zastupnici: E. Paladini i B. Schäfer, agenti, C. Point i P. Héouin, odvjetnici)

Tuženici: Axa Assurances Luxembourg SA (Luxembourg, Luksemburg), Bâloise Assurances Luxembourg SA (Bertrange, Luksemburg), La Luxembourgeoise SA (Leudelange, Luksemburg), Delta Lloyd Schadenverzekering NV (Amsterdam, Nizozemska)

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je šteta od vode na gradilištu „Konrad Adenauer“ Est koja je nastala uslijed obilnih padalina 27. i 30. svibnja 2016., obuhvaćena područjem primjene ugovora o osiguranju „Svi rizici osiguranja gradilišta“ sklopljenog s tuženicima;
- slijedom toga, tuženicima naloži da Europskom parlamentu isplati traženu naknadu troškova, odnosno iznos od 779 902,87 eura, i osobito da:
- naloži tuženicima da Europskom parlamentu nadoknade troškove vještačenja, odnosno iznos od 16 636,00 eura, i osobito da:
- naloži društvu AXA Assurances Luxembourg SA da isplati 50 % gore navedenog iznosa, odnosno 8 318,00 eura;
- naloži društvu Bâloise Assurances Luxembourg SA da isplati 20 % gore navedenog iznosa, odnosno 3 327,20 eura;
- naloži društvu La Luxembourgeoise SA da isplati 20 % gore navedenog iznosa, odnosno 3 327,20 eura;
- naloži društvu Delta Lloyd Schadeverzekering NV da isplati 10 % gore navedenog iznosa, odnosno 1 663,60 eura;
- i pripadajuće zakonske zatezne kamate, od 22. prosinca 2017., po stopi koja je jednaka kamatnoj stopi koju primjenjuje Europska središnja banka na svoje zadnje glavne operacije refinanciranja uvećanoj za osam postotnih poena;

- podredno, u slučaju neusvajanja prvog i drugog dijela tužbenog zahtjeva, naloži tuženicima da solidarno isplate naknadu štete prouzročene neispunjjenjem obveza koje proizlaze iz članka I.13.2 ugovora o osiguranju „Svi rizici osiguranja gradilišta”, odnosno iznos od 779 902,87 eura;
- naloži tuženicima da Europskom parlamentu nadoknade troškove vještačenja, odnosno iznos od 166 36,00 eura, i osobito da:
 - naloži društvu AXA Assurances Luxembourg SA da isplati 50 % gore navedenog iznosa, odnosno 8 318,00 eura;
 - naloži društvu Bâloise Assurances Luxembourg SA da isplati 20 % gore navedenog iznosa, odnosno 3 327,20 eura;
 - naloži društvu La Luxembourgeoise SA da isplati 20 % gore navedenog iznosa, odnosno 3 327,20 eura;
 - naloži društvu Delta Lloyd Schadeverzekering NV da isplati 10 % gore navedenog iznosa, odnosno 1 663,60 eura;
- i isplate pripadajuće zakonske zatezne kamate, od 22. prosinca 2017., po stopi koja je jednaka kamatnoj stopi koju primjenjuje Europska središnja banka na svoje zadnje glavne operacije refinanciranja uvećanoj za osam postotnih poena;
- naloži tuženicima snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti glavnog zahtjeva tužitelj ističe jedan tužbeni razlog, koji se temelji na njegovu pravu na pokrivenost osiguranjem štete koja je nastala u svibnju 2016. U potporu tom tužbenom razlogu, tužitelj tvrdi da odredbe o isključenju iz osiguranja na koje se pozivaju tuženici nisu primjenjive. U tom pogledu tužitelj navodi sljedeće argumente.

- Tuženici su pogrešno protumačili odredbu o isključenju iz osiguranja koja se odnosi na poplave. Iz konteksta i ugovornih odredbi proizlazi da pojam „poplava” označava prirodnu katastrofu, a ne prodor vode u prostor koji je u normalnim okolnostima suh.
- Odredba o isključenju iz osiguranja koja se odnosi na sve prirodne katastrofe nije primjenjiva. Prirodne katastrofe su u ugovoru taksativno navedene i obilne kiše poput onih iz svibnja 2016. nisu obuhvaćene tim pojmom.
- Tuženici su pogrešno protumačili odredbu o isključenju iz osiguranja koja se odnosi na nedostatke sustava odvodnje. Ugovorne odredbe odnose se na nedostatke sustava odvodnje u smislu nedostatnosti kapaciteta javnog sustava vodoodvodnje.
- Odredba o isključenju iz osiguranja koja se odnosi na štetu koja je u normalnim okolnostima predvidljiva ili neizbjegžna, ili posljedica nepoštovanja najbolje prakse ništava je ili, u svakom slučaju, neprimjenjiva na ovaj slučaj.
- Odredba o isključenju na koju se pozivaju tuženici na ispunjava uvjet propisan luksemburškim pravom prema kojem slučajevi krajnje nepažnje isključeni iz osiguranja moraju biti izričito i taksativno određeni u ugovoru.
- Činjenični elementi koji navodno podupiru primjenjivost takve odredbe nisu dovoljni kako bi se utvrdilo ni neizbjegnost štete ni nepoštovanje najbolje prakse od strane osiguranih osoba.

U potporu svojem podrednom zahtjevu tužitelj ističe jedan tužbeni razlog, koji se temelji na povredi ugovornih postupovnih obveza zbog prijevremenog prekida vještačenja.

Tužba podnesena 24. lipnja 2019. — CQ protiv Revizorskog suda**(predmet T-386/19)**

(2019/C 288/68)

*Jezik postupka: francuski***Stranke****Tužitelj:** CQ (zastupnik: L. Levi, odvjetnik)**Tuženik:** Europski revizorski sud**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je tužba dopuštena i osnovana, uključujući prigovor nezakonitosti koji sadržava;
- slijedom toga:
 - poništi Odluku Glavnog tajništva Revizorskog suda od 11. travnja 2019., dostavljenu 15. travnja 2019., kojom se određuje neopravданo isplaćeni iznos od 153 407,58 eura i njegov povrat (uvećan za kamate po stopi od 3,5 % računajući od 31. svibnja 2019.);
 - ako je potrebno, poništi dvije odluke od 4. i 7. lipnja 2019. računovodstvenog službenika Revizorskog suda;
 - naloži tuženiku povrat iznosa od 153 495,84 eura (153 407,58 eura (glavnica) uvećano za 88,26 eura na temelju zatezne kamate pripisane tužitelju) uvećanog za zatezne kamate po stopi od 3,5% do potpunog podmirenja;
 - naloži tuženiku naknadu pretrpljene neimovinske štete;
 - naloži tuženiku snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na nezakonitosti istrage Europskog ureda za borbu protiv prijevara (OLAF) i njegova završnog izvješća.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji, kao prvo, na tuženikovu neizvršavanju diskrecijske ovlasti, posebice kao dužnosnika za ovjeravanje; kao drugo, na povredi obvezu dokazivanja optužbe protiv tužitelja, i, kao treće, na povredi obvezu obrazlaganja.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi razumnog roka.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja, te na očitim pogreškama u ocjeni.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela prema kojem treba zastati s upravnim postupkom do donošenja odluke u kaznenom postupku koji se vodi na temelju istog činjeničnog stanja.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 75. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o finansijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 (SL 2012., L 298, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1. svežak 7. str. 248.) odnosno članka 94. Uredbe (EU, Euratom) br. 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. srpnja 2018. o finansijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije, o izmjeni uredaba (EU) br. 1296/2013, (EU) br. 1301/2013, (EU) br. 1303/2013, (EU) br. 1304/2013, (EU) br. 1309/2013, (EU) br. 1316/2013, (EU) br. 223/2014, (EU) br. 283/2014 i Odluke br. 541/2014/EU te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 (SL 2018., L 193, str. 1.).

Tužba podnesena 26. lipnja 2019. — DF i DG protiv EIB-a**(predmet T-387/19)**

(2019/C 288/69)

*Jezik postupka: francuski***Stranke****Tužitelji:** DF i DG (zastupnici: L. Levi i A. Blot, odvjetnici)**Tuženik:** Europska investicijska banka**Tužbeni zahtjev**

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

— utvrди da je tužba dopuštena i osnovana,

slijedom toga:

- poništi odluke kojima se osobama DF i DG odbija naknada za nastanjenje nakon povratka iz vanjskih ureda (odluke donesene 6. ožujka 2018. odnosno 28. veljače 2019.);
- ako je potrebno, poništi odluke od 19. ožujka 2019. (za osobu DF) i od 27. ožujka 2019. (za osobu DG) kojima je EIB utvrdio da ne treba pokrenuti postupak mirenja, jer su njihovi prigovori „manifestly unfounded”;
- ako je potrebno, poništi odluke od 14. lipnja 2019. kojima se potvrđuje odbijanje dodjele naknade za nastanjenje;
- naloži tuženiku plaćanje naknade za nastanjenje svakome od tužitelja, uvećane za zatezne kamate izračunane po stopi Europske središnje banke uvećanoj za dva postotna boda, do potpunog podmirenja;
- naloži tuženiku snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članaka 5. i 17. Priloga VII. Pravilniku o osoblju EIB-a, počinjenoj načinom na koji ih je protumačila Europska investicijska banka (EIB), jer to novo tumačenje pravila predviđenog tim odredbama nije u skladu s ciljem koji one žele ostvariti.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi stečenih prava, povredi legitimnih očekivanja, nepostojanju prijelaznog sustava, te povredi načela dobre uprave i dužnosti brižnog postupanja.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela nediskriminacije.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 41. Pravilnika o osoblju EIB-a.

Tužba podnesena 25. lipnja 2019. — Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo protiv Komisije**(predmet T-399/19)**

(2019/C 288/70)

*Jezik postupka: poljski***Stranke****Tužitelji:** Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (Varšava, Poljska) (zastupnici: E. Buczkowska i M. Trepka, radcy prawni)**Tuženik:** Europska komisija**Tužbeni zahtjev**

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

— poništi Odluku Komisije od 17. travnja 2019. o postupku na temelju članka 102. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (predmet AT.40497 — Polish gas prices), kojom je u skladu s člankom 7. stavkom 2. Uredbe Komisije (EZ) br. 773/2004 od 7. travnja 2004. o postupcima koje Komisija vodi na temelju članaka 81. i 82. Ugovora o EZ-u (¹) zaključen postupak AT.40947 te odbačena tužiteljeva pritužba od 9. ožujka 2017.;

Tužitelj zahtijeva od Suda da poništi dijelove Odluke kojima se odbacuju razlozi na kojima se temelji pritužba i kojima se ističe da

- (i) su isporuke plina poduzetnicima u nekoliko država članica, među kojima je i tužitelj, bile ograničene tijekom zime 2014./2015. kao i da
- (ii) se sklapanje ugovora s tužiteljem o potpunoj opskrbi plinom uvjetovalo preuzimanjem izvanugovornih obveza u odnosu na, među ostalim, pojačanu kontrolu plinovoda Jamal.

Podredno, za slučaj da Opći sud utvrdi da nije moguće djelomično poništenje Odluke, tužitelj zahtijeva da se Odluka poništi u cijelosti.

— naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvim tužbenim razlogom ističe se da je Komisija pri donošenju Odluke prekoračila svoje ovlasti, jer je

- (i) Komisija Odluku, kojom se *de facto* utvrđuje da se članak 102. UFEU-a ne primjenjuje na protutržišno postupanje društava PJSC Gazprom i Gazprom Export LLC zbog državne prisile koja proizlazi iz nacionalnog prava Ruske Federacije, donijela na pogrešnoj pravnoj osnovi, naime na temelju članka 7. stavka 2. Uredbe u vezi s člankom 102. UFEU-a, umjesto na temelju članka 10. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima 81. [UEZ-a] i 82. [UEZ-a]⁽¹⁾ u vezi s člankom 102. UFEU-a, dakle ne uzimajući u obzir stajališta država članica Europske unije;
- (ii) postupak AT.40497 pokrenula i vodila s ciljem ograničavanja tužiteljeva prava na saslušanje u postupku u skladu s člankom 102. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i člankom 54. Sporazuma o EGP-u (predmet AT.39816 — Dobava plina u srednjoj i istočnoj Europi).
2. Drugim tužbenim razlogom ističe se da je Komisija pri donošenju Odluke očito povrijedila članak 102. UFEU-a jer ga je pogrešno protumačila te je prihvatala da se poduzetnik može pozivati na „državnu prisilu”, koja proizlazi iz nacionalnog prava treće države koja nije dio niti Europske unije niti Europskog gospodarskog prostora, kako bi se oslobođio svoje odgovornosti za protutržišno postupanje.
3. Trećim tužbenim razlogom ističe se da je Komisija pri donošenju Odluke očito povrijedila tužiteljevo pravo na obavljećivanje i saslušanje, koje proizlazi iz članka 7. stavka 1. i članka 8. stavka 1. Uredbe br. 773/2004 kao i iz članka 47. Povelje o temeljnim pravima, zato što tužitelj nije obaviješten da je Komisija odbacivanje tužiteljeve pritužbe u odnosu na plinovod Jamal temeljila samo na nacionalnom pravu Ruske Federacije, i zato što tužitelju nisu dostavljeni svi u tom kontekstu relevantni dokumenti, što čini bitnu povredu postupka.
4. Četvrtim tužbenim razlogom ističe se da je Komisija pri donošenju Odluke očito povrijedila članak 7. stavak 1. Uredbe br. 773/2004 kao i članak 296. UFEU-a, zato što nije pažljivo razmotrila sve činjenične i pravne elemente koje je tužitelj istaknuo u pritužbi te obrazloženje nije dovoljno kako bi Opći sud mogao provesti učinkovit nadzor nad Komisijinim izvršavanjem diskrecijske ovlasti što čini bitnu povredu postupka.
5. Petim tužbenim razlogom ističe se da je Komisija pri donošenju Odluke očito povrijedila članak 7. stavak 2. Uredbe br. 773/2004 u vezi s člankom 102. UFEU-a zato što je počinila očitu pogrešku u ocjeni time što je
- (i) utvrdila da je odluka predsjednika poljskog energetskog regulatornog tijela od 19. svibnja 2015. (broj spisa: DRG-4720-2(28)/2014/2015/6154/KF) dokaz za to da su neosnovani navodi u odnosu na sklapanje sporazuma operatora za plinovod Jamal;
- (ii) netočno ocijenila narav Gazpromova ograničenja isporuka plina tijekom zime 2014./2015.

⁽¹⁾ SL L 123 od 27.4.2004., str. 18.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 8., svežak 1., str. 298.

⁽²⁾ SL L 1 od 4.1.2003., str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 8., svežak 1., str. 165.

Tužba podnesena 27. lipnja 2019.—Brillux protiv EUIPO-a—Synthesa Chemie (Freude an Farbe)

(predmet T-401/19)

(2019/C 288/71)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Brillux GmbH & Co. KG (Münster, Njemačka) (zastupnik: odvjetnica R. Schiffer)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Synthesa Chemie GesmbH (Perg, Austrija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: međunarodna registracija figurativnog žiga Freude an Farbe u žutoj, narančastoj, crvenoj, ružičastoj, ljubičastoj, plavoj, tirkiznoj, tamnozelenoj, svjetlozelenoj i antracitnoj boji u kojoj je naznačena Europska unija — međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija br. 1 316 673

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobjajana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 29. ožujka 2019. u predmetu R 1498/2018-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 27. lipnja 2019.— Brillux protiv EUIPO-a — Synthesa Chemie (Freude an Farbe)

(predmet T-402/19)

(2019/C 288/72)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Brillux GmbH & Co. KG (Münster, Njemačka) (zastupnik: odvjetnica R. Schiffer)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Synthesa Chemie GesmbH (Perg, Austrija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: međunarodna registracija figurativnog žiga Freude an Farbe u kojoj je naznačena Europska unija — međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija br. 1 316 404

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobjajana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 29. ožujka 2019. u predmetu R 1434/2018-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 28. lipnja 2019. — Cocilovo protiv Parlamenta

(predmet T-406/19)

(2019/C 288/73)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Luigi Cocilovo (Rim, Italija) (zastupnik: M. Merola, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je mjera o kojoj je tužitelj obaviješten putem pobijane obavijesti, kojom je Europski parlament ponovno odredio prava na mirovinu zbog prestanka izvršavanja aktivnosti i naložio povrat iznosa isplaćenog na temelju prethodnog određivanja mirovine, nepostojeća ili je poništi u cijelosti;
- naloži Europskom parlamentu povrat svih neopravdano zadržanih iznosa uvećanih za zakonske kamate od dana zadržavanja do isplate s nalogom Europskom parlamentu da postupi po presudi i poduzme sve potrebne korake, radnje i mjere kako bi zajamčio trenutačnu i potpunu uspostavu prvotnog iznosa mirovinskog davanja;
- naloži Europskom parlamentu snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužbeni razlozi i glavni argumenti su slični onima istaknutima u predmetu T-389/19, Coppo Gavazzi/Parlament.

Tužba podnesena 28. lipnja 2019. — Speroni protiv Parlamenta

(predmet T-407/19)

(2019/C 288/74)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Francesco Enrico Speroni (Brusto Arsizio, Italija) (zastupnik: M. Merola, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je mjera o kojoj je tužitelj obaviješten putem pobijane obavijesti, kojom je Europski parlament ponovno odredio prava na mirovinu zbog prestanka izvršavanja aktivnosti i naložio povrat iznosa isplaćenog na temelju prethodnog određivanja mirovine, nepostojeća ili je poništi u cijelosti;
- naloži Europskom parlamentu povrat svih neopravdano zadržanih iznosa uvećanih za zakonske kamate od dana zadržavanja do isplate s nalogom Europskom parlamentu da postupi po presudi i poduzme sve potrebne korake, radnje i mjere kako bi zajamčio trenutačnu i potpunu uspostavu prvotnog iznosa mirovinskog davanja;
- naloži Europskom parlamentu snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužbeni razlozi i glavni argumenti su slični onima istaknutima u predmetu T-389/19, Coppo Gavazzi/Parlament.

Tužba podnesena 28. lipnja 2019. — Mezzaroma protiv Parlamenta**(predmet T-408/19)**

(2019/C 288/75)

*Jezik postupka: talijanski***Stranke***Tužitelj:* Roberto Mezzaroma (Rim, Italija) (zastupnici: M. Merola i L. Florio, odvjetnici)*Tuženik:* Europski parlament**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrди da je mjera o kojoj je tužitelj obaviješten putem pobijane obavijesti, kojom je Europski parlament ponovno odredio prava na mirovinu zbog prestanka izvršavanja aktivnosti i naložio povrat iznosa isplaćenog na temelju prethodnog određivanja mirovine, nepostojeća ili je poništi u cijelosti;
- naloži Europskom parlamentu povrat svih neopravdano zadržanih iznosa uvećanih za zakonske kamate od dana zadržavanja do isplate s nalogom Europskom parlamentu da postupi po presudi i poduzme sve potrebne korake, radnje i mjere kako bi zajamčio trenutačnu i potpunu uspostavu prvotnog iznosa mirovinskog davanja;
- naloži Europskom parlamentu snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužbeni razlozi i glavni argumenti su slični onima istaknutima u predmetu T-389/19, Coppo Gavazzi/Parlament.

Tužba podnesena 28. lipnja 2019. — Di Meo protiv Parlamenta**(predmet T-409/19)**

(2019/C 288/76)

*Jezik postupka: talijanski***Stranke***Tužitelj:* Maria Di Meo (Celleole, Italija) (zastupnik: M. Merola, odvjetnik)*Tuženik:* Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je mjera o kojoj je tužiteljica obaviještena putem pobijane obavijesti kojom je Europski parlament ponovno odredio prava na mirovinu zbog prestanka izvršavanja aktivnosti i naložio povrat iznosa isplaćenog na temelju prethodnog određivanja mirovine, nepostojeća ili je poništi u cijelosti;
- naloži Europskom parlamentu povrat svih neopravdano zadržanih iznosa uvećanih za zakonske kamate od dana zadržavanja do isplate s nalogom Europskom parlamentu da postupi po presudi i poduzme sve potrebne korake, radnje i mjere kako bi zajamčio trenutačnu i potpunu uspostavu prvotnog iznosa mirovinskog davanja;
- naloži Europskom parlamentu snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužbeni razlozi i glavni argumenti su slični onima istaknutima u predmetu T-389/19, Coppo Gavazzi/Parlament.

Tužba podnesena 28. lipnja 2019. — Di Lello Finuoli protiv Parlamenta

(predmet T-410/19)

(2019/C 288/77)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Giuseppe Di Lello Finuoli (Palermo, Italija) (zastupnik: M. Merola, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je mjera o kojoj je tužitelj obaviješten putem pobijane obavijesti, kojom je Europski parlament ponovno odredio prava na mirovinu zbog prestanka izvršavanja aktivnosti i naložio povrat iznosa isplaćenog na temelju prethodnog određivanja mirovine, nepostojeća ili je poništi u cijelosti;
- naloži Europskom parlamentu povrat svih neopravdano zadržanih iznosa uvećanih za zakonske kamate od dana zadržavanja do isplate s nalogom Europskom parlamentu da postupi po presudi i poduzme sve potrebne korake, radnje i mjere kako bi zajamčio trenutačnu i potpunu uspostavu prvotnog iznosa mirovinskog davanja;
- naloži Europskom parlamentu snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužbeni razlozi i glavni argumenti su slični onima istaknutima u predmetu T-389/19, Coppo Gavazzi/Parlament.

Tužba podnesena 7. srpnja 2019. — CupoNation protiv EUIPO-a (Cyber Monday)**(predmet T-494/19)**

(2019/C 288/78)

*Jezik postupka: njemački***Stranke****Tužitelj:** CupoNation GmbH (München, Njemačka) (zastupnik: odvjetnik L. Ullmann)**Tuženik:** Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)**Podaci o postupku pred EUIPO-om**

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije Cyber Monday u koraljno crvenoj i crnoj boji — prijava za registraciju
br. 17 020 851

Pobjijedana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 11. travnja 2019. u predmetu R 1798/2018-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtjeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- Povreda članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 8. srpnja 2019. — Rumunjska protiv Komisije**(predmet T-495/19)**

(2019/C 288/79)

*Jezik postupka: rumunjski***Stranke****Tužitelj:** Rumunjska (zastupnici: C. Canțăr, E. Gane i R. Hațeganu, agenti)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Komisije (EU) 2019/721 od 30. travnja 2019. o predloženoj građanskoj inicijativi pod nazivom „Kohezijska politika za jednakost regija i održivost regionalnih kultura”,
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 4. stavka 2. točke (b) Uredbe br. 211/2011 u pogledu nadležnosti EU-a utvrđenih Ugovorima Unije
 - Rumunjska smatra da ne postoji pravna osnova u Ugovorima koja Komisiji omogućuje podnošenje prijedloga pravnog akta Unije u smislu u kojem to zagovaraju organizatori inicijative „Kohezijska politika za jednakost regija i održivost regionalnih kultura“. Ta inicijativa očito izlazi iz nadležnosti institucije Unije za podnošenje prijedloga pravnog akta Unije u svrhu provedbe Ugovora u smislu članka 4. stavka 2. točke (b) Uredbe br. 211/2011.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja predviđene člankom 296. stavkom 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije
 - Rumunjska smatra da obveza obrazlaganja predviđena člankom 296. stavkom 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije ne može biti ograničena na informiranje organizatora o elementima navedenima u članku 4. stavku 3. Uredbe br. 211/2011. — razlozima odbijanja registracije i svim pravnim sredstvima koja su im na raspolaganju.
 - U tom kontekstu Rumunjska smatra da je obrazloženje Odluke (EU) 2019/721 očito nedostatno. Očito nedostatno obrazloženje može sprječiti zainteresirane osobe da saznaju razloge za registraciju predložene inicijative i da postupe na odgovarajući način te Opći sud Europske unije u izvršavanju nadzora zakonitosti odluke.

Tužba podnesena 10. srpnja 2019. — Coravin protiv EUIPO-a — Cora (CORAVIN)

(predmet T-500/19)

(2019/C 288/80)

Jezik na kojem je tužba podnesena: francuski

Stranke

Tužitelj: Coravin, Inc. (Wilmington, Delaware, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: F. Valentin, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Cora (Marne-la-Vallée, Francuska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „CORAVIN” — žig Europske unije br. 11 363 496

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobjijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 12. travnja 2019. u predmetu R 2385/2016-1

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtjeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- preinačujući je, u potpunosti odbije zahtjev za poništenje koji je 25. studenoga 2014. podnijelo društvo Cora;
- slijedom toga, u potpunosti održi na snazi žig CORAVIN br. 11 363 496 kao oznaku proizvoda iz razreda 21., odnosno „Lijevci za točenje vina; Naprave za pristup vinu; Sustavi za čuvanje vina; Kuhinjski pribor i spremnici koji su svi namijenjeni za korištenje s vinom”;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća

Tužba podnesena 5. srpnja 2019. — Global Brand Holdings protiv EUIPO-a (XOXO)

(predmet T-503/19)

(2019/C 288/81)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Global Brand Holdings LLC (New York, New York, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: D. de Marion de Glatigny, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije XOXO — prijava za registraciju br. 17 086 951

Pobjijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 11. travnja 2019. u predmetu R 1413/2018-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtjeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova, uključujući troškove pred žalbenim vijećem.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- Povreda načela jednakog postupanja i dobre uprave;
- Povreda članka 7. stavka 3. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 15. srpnja 2019. — Workspace Group protiv EUIPO-a — Technopolis (UMA WORKSPACE)

(predmet T-506/19)

(2019/C 288/82)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Workspace Group plc (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: N. Hine, solicitor)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Technopolis Oyj (Oulu, Finska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije UMA WORKSPACE — prijava za registraciju br. 16 443 111

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobjijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 13. svibnja 2019. u predmetu R 1910/2018-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- potvrdi odluku o prigovoru;
- odbije pobijanu prijavu;
- naloži EUIPO-u i drugoj stranci snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 8. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625;
 - Povreda članka 27. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625;
 - Povreda članka 95. stavka 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
 - Povreda članka 94. stavka 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
 - Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
-

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)

ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije

L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR